

GRANDIOASA MANIFESTAȚIE A OAMENILOR MUNCII DIN CAPITALĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

România liberă

COTIDIANUL CONSILIULUI NAȚIONAL AL FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE

Anul XXVIII nr. 7 893

Simbătă 7 martie 1970

6 pagini 30 bani

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

O puternică afirmare
a dragostei și atașamentului
față de Partidul Comunist
Român

Stimați tovarăși și prieteni,
cetățeni ai Republicii Socialiste România,

Întregul nostru popor aniversază astăzi împlinirea unui pătăr de veac de la instaurarea primului guvern revoluționar-democratic al României — eveniment care a marcat o nouă etapă în procesul revoluționar din patria noastră. Guvernul instaurat la 6 martie 1945 sub președinția dr. Petru Groza reprezenta forțele sociale și politice cele mai înaintate ale societății noastre din acea vreme; pentru prima dată în România, clasa muncitoare și țărănimea aveau rolul hotărâtor în conducerea țării (Aplauze puternice).

Victoria istorică de la 6 Martie a fost rezultatul luptelor revoluționare ale masei largi populare, desfășurate sub conducerea Partidului Comunist Român, pentru lichidarea vechii puteri burghezo-moșieresc și făurirea unei noi orinduirii sociale. Astfel, constituirea guvernului Groza nu a reprezentat o simplă schimbare de guvern, ci o schimbare a însuși regimului politic din țara noastră: instaurarea puterii revoluționar-democratice a muncitorilor și țărănilor. (Aplauze puternice, prelungite). O dată cu formarea guvernului Groza, România a pășit pe calea unor profunde transformări revoluționar-democratice care au cuprins întreaga viață economică și socială a țării.

Pentru a înțelege mai bine sensul evenimentelor de acum 25 de ani, este necesar să reamintim împrejurările interne și externe în care s-a desfășurat lupta pentru instaurarea puterii populare. După cum se știe, înfăptuirea actului istoric de la 23 August 1944 a dus la răsturnarea dictaturii militar-fasciste, la ieșirea României din războiul în care fusese aruncată de reacțiunea fascistă — alături de Germania hitleristă — împotriva Uniunii Sovietice. Insurgea armată din august 1944 a putut fi înfăptuită datorită unității clasei muncitoare și a tuturor forțelor democratice și patriotice. În desfășurarea acestor evenimente istorice, Partidul Comunist Român și-a îndeplinit cu cinste misiunea de a organiza și conduce lupta întregului nostru popor pentru o viață mai bună, pentru socialism. (Aplauze puternice, se scandează P.C.R., P.C.R.).

Insurgeția din 1944 a avut caracterul unei revoluții democratice și antifasciste; ea nu a afectat însă baza economico-socială a regimului burghezo-moșieresc. După cum este cunoscut, în guvernul instaurat la 23 August, cit și în celelalte două guverne ce au urmat pînă la 6 Martie, burghezia și moșierimea dețineau poziții preponderante. Cu sprijinul activ al partidelor claselor exploatare — Partidul Național Liberal și Partidul Național Tărănesc — precum și al monarhiei, aceste guverne au făcut tot pentru a împiedica lupta maselor largi populare, a forțelor democratice-revoluționare; ele urmăreau menținerea și consolidarea regimului burghezo-moșieresc și a dominației cercurilor imperialiste de peste hotare.

În toată această perioadă, reacțiunea s-a opus cu înverșunare oricărei reforme îndreptate spre satisfacerea revendicărilor maselor și spre democratizarea țării. Aparatul de stat se afla în cea mai mare parte în minile elementelor antonescine; se reactivizau cele mai reacționare organizații, inclusiv agentura Germaniei fasciste din România — legionarii. Sub oblăduirea cercurilor politice reacționare din guvern, care reprezentau clasele exploatare, se desfășurau acțiuni de sabotare a economiei și a frontului. În această activitate, reacțiunea se bucura și de sprijinul forțelor imperialiste străine, care urmăreau să-și redobândească pozițiile, să-și mențină dominația în viața economică și politică a țării noastre.

Într-un cuvânt, cercurile reacționare și monarhice considerau actul de la 23 August ca act final al luptei populare, urmind ca, treptat — potrivit dorinței lor — lucrurile să reîntre pe făgașul anterior și totul să rămână așa cum fusese în trecut. Dimpotrivă, pentru forțele democratice, revoluționare, pentru masele largi populare, 23 August constituia doar începutul luptei pentru înfăptuirea unor adinci prefaceri sociale care să lichideze definitiv vechile stări de lucruri și să ducă la făurirea unei noi orinduirii sociale, orinduirea socialistă. (Aplauze puternice, prelungite).

O dovadă elocventă a schimbării rapide a raportului de forțe pe arena politică a țării o constituie faptul că, în numai câteva luni, datorită

luptei revoluționare a clasei muncitoare și a celorlalte forțe democratice, a presiunii exercitate de masele populare, în România au fost înlăturate trei guverne cu majoritate reacționară; forțele revoluționare cucerău noi și noi poziții politice, exercitind o înfrîngere tot mai puternică asupra întregii vieți sociale.

În lunile care au urmat după 23 August, situația economică a țării era deosebit de grea. Datorită jafului hitlerist și războiului, producția industrială era de numai 50 la sută față de cea realizată în 1938; transporturile erau dezorganizate. Situația în agricultură era și mai grea: din lipsă de semințe, unelte și brate de muncă, lucrările de toamnă și de primăvară nu se puteau executa. Nivelul scăzut al producției din industrie și agricultură afecta grav aprovizionarea populației cu produse agroalimentare, îmbrăcăminte și altele. La aceste greutăți trebuie adăugate sabotajul și specula. Mulți din cei prezenți la această adunare își reamintesc în ce situație complicată se găsea țara noastră la sfîrșitul anului 1944 și începutul anului 1945.

Consider necesar să menționez și cu acest prilej că înfăptuirea cu succes a insurgeției armate a fost posibilă și datorită împrejurărilor internaționale favorabile. Am în vedere, în primul rînd, victoriile strălucite ale armatei sovietice — care a dus greul războiului, — precum și ale celorlalte armate din coaliția antifascistă. Alături de coaliția antifascistă, alăturându-se coaliției antihitleriste, România s-a angajat cu toate forțele sale în războiul antifascist. Immediat după 23 August, armata română, alături de Armata Roșie, s-a angajat — cu un efectiv de peste o jumătate de milion de ostași — în grele lupte pentru eliberarea definitivă a patriei, pentru eliberarea Uniunii și Cehoslovaciei, pentru înfrîngerea definitivă a Germaniei hitleriste. Situația impunea să se acționeze cu toată fermitatea împotriva reacțiilor interne, astfel încît armata să participe cu toate forțele la războiul antifascist, să nu slăbească cu nimic efortul țării noastre la zdrobirea definitivă a fascismului, la obținerea victoriei finale. (Vii aplauze).

Un factor extern pozitiv îl constituia în această perioadă avîntul revoluționar declanșat într-o serie de țări din Europa, intensificarea luptei popoarelor, care, în perspectiva apropiatei înfrîngeri a Germaniei hitleriste, militau pentru transformări democratice, progresiste în țările lor, pentru instaurarea unor regimuri politice care să nu mai facă posibilă reapariția pericolului fascist, pentru promovarea unei politici de pace și colaborare liberă între state.

În aceste condiții complexe s-a desfășurat lupta revoluționară de masă care a dus la afirmarea tot mai puternică pe arena vieții sociale și politice din România a clasei muncitoare, a țărănimii și a altor categorii sociale.

Principalele obiective de luptă ale partidului și ale celorlalte forțe antifasciste, democratice și patriotice erau: mobilizarea tuturor forțelor poporului în scopul ducerii războiului pentru eliberarea întregului teritoriu al patriei și participarea în continuare, alături de Armata Sovietică, la lupta pentru victoria finală, împotriva fascismului; intensificarea luptei maselor largi populare, a tuturor forțelor democratice și patriotice pentru apărarea intereselor celor ce muncesc; înfăptuirea unor reforme economice și, îndeosebi, a reformelor agrare; democratizarea țării; instaurarea unui guvern care să garanteze realizarea tuturor acestor feluri.

Atingerea acestor obiective făcea necesară — ca o sarcină imediată — reorganizarea partidului și a activității sale în noile condiții legale. Încă în primele zile după 23 August, activul de partid din afară și cel eliberat din închisori și lagăre și-a unit forțele și a trecut la organizarea partidului. În septembrie erau deja constituite toate organizațiile județene de partid și se trecuse la constituirea organizațiilor de partid în întreprinderi, instituții și la sate. Munca de organizare a partidului a fost împlinită cu o largă activitate politică de masă, cu puternice acțiuni și mari demonstrații desfășurate în țară la care participau oameni ai muncii de toate categoriile. Aceasta a dus la sporirea puternică a influenței partidului în popor și la creșterea rapidă a numărului membrilor săi; în martie 1945 partidul număra 35 800 membri.

În același timp, s-a trecut la organizarea activității sindicatelor unice, a U.T.C., a

Frontului Plugarilor, a Uniunii Patriotice, a organizațiilor de femei, de mici meseriași, a Uniunii Populare Maghiară, a organizației preșilor democrați și a altor organizații democratice. În primăvara anului 1945, sindicatele din țara noastră cuprindeau peste 710 000 de membri, organizațiile Uniunii Tineretului Comunist — aproape 63 000 de membri, Frontul Plugarilor — aproape un milion, Uniunea Populară Maghiară — peste 255 000, Armata Patriotică aproape 73 000, organizațiile micilor meseriași peste 142 000 de membri. Practic, nu au rămas categorii sociale interesate în dezvoltarea progresistă a țării, forțe democratice care să nu acționeze în strînsă colaborare cu Partidul Comunist Român, în activitatea politică din perioada acea.

O atenție deosebită a fost acordată întăririi Frontului Unic Muncitoresc, dezvoltării colaborării dintre Partidul Comunist și Partidul Social Democrat. Trebuie subliniat că înfăptuirea unității de acțiune a clasei muncitoare a avut o însemnătate deosebită, așa putea spune hotărîtoare, pentru desfășurarea cu succes a luptelor democratice și revoluționare din țara noastră. (Vii aplauze).

Partidul a acordat totodată o mare atenție organizării țărânilor muncitoare; în acest scop, în toamna anului 1944 Frontul Plugarilor — care activase pînă atunci numai în cîteva județe — a devenit organizația unică a țărânilor muncitoare din România. (Aplauze).

Preocupîndu-se de unirea tuturor forțelor democratice și patriotice în efortul pentru rezolvarea marilor probleme care stăteau în acea perioadă în fața țării noastre, Partidul comunist a dezvoltat legăturile și cu alte partide politice, inclusiv cu grupările de stînga din cadrul Partidului Național Tărănesc și Partidului Național Liberal. Această politică de largă colaborare cu toate forțele interesate în dezvoltarea democratică și progresistă a României și-a găsit expresie în formarea Frontului Național Democrat la 12 octombrie 1944. (Aplauze puternice). Proiectul de platformă a Frontului Național Democrat, elaborat de Comitetul Central al Partidului Comunist Român, inscria ca obiective fundamentale de acțiune sprijinirea frontului

antihitlerist, democratizarea țării și a vieții politice, exproprierea moșierilor și improprietății țărănilor, înfăptuirea unui complex de măsuri care să dea satisfacție maselor celor mai largi de la orșe și sate. „Acest program — se arăta în proiectul de platformă — poate fi înfăptuit numai de un guvern care reprezintă toate forțele naționale și democratice ale țării și care se bucură de sprijinul activ al păturilor largi ale poporului”. (Aplauze puternice).

Desfășurînd această uriașă muncă politică și organizatorică, partidul și-a concentrat în același timp atenția pentru sprijinirea frontului antifascist sub lozincă: „Totul pentru front, totul pentru victorie”. Un accent deosebit s-a pus pe asigurarea procesului de producție în întreprinderile care fabricau pentru aprovizionarea frontului, pe asigurarea transportului spre front, cit și a transportului necesar desfășurării normale a producției industriale și a aprovizionării populației.

În scopul asigurării capacității de luptă a unităților militare, la recomandarea partidului, Uniunea Tineretului Comunist a organizat trimiterea de voluntari pe front. Peste 1 500 de activiști ai U.T.C. au plecat voluntari împreună cu mii și mii de tineri în acea perioadă în războiul antifascist; în același timp, sute de mii de tineri luptau ca ostași în unitățile armatei române. Prezența voluntarilor pe front, inclusiv dintre membri ai Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist — din rîndurile cărora a făcut parte și tînărul erou Constantin Godeanu — a contribuit la ridicarea spiritului de luptă al armatei noastre.

Avînd în vedere că unii fabricanți părăsiseră întreprinderile iar alții se dedau la acțiuni de sabotaj, partidul a luat măsuri pentru organizarea comitetelor de întreprindere; rolul acestora era acela de a asigura continuarea producției și de a exercita controlul asupra capitaliștilor. Într-un timp scurt, au fost create peste 500 de comitete muncitorești de întreprindere. Cu toată împotrivirea guvernelor din acea perioadă, practic, la sfîrșitul anului 1944, toate întreprinderile se aflau în minile comitetelor muncitorești. Putem

6 Martie 1970. Întreaga țară a sărbătorit împlinirea unui sfert de veac de la memorabila zi de 6 Martie 1945, care a marcat instaurarea guvernului democratic-revoluționar prezidat de dr. Petru Groza. Moment hotărîtor al procesului de profunde transformări revoluționare declanșat de insurecția armată din august 1944, victoria obținută de masele muncitoare conduse de Partidul Comunist Român la 6 martie 1945 a deschis larg drumul marilor prefaceri economice, sociale și politice în țara noastră, drumul făuririi societății socialiste. Întregul popor, angajat ferm în opera de edificare socialistă a patriei, omagiază astăzi victoria de la 6 martie 1945, pe cei care au înfăptuit-o.

Acest eveniment istoric și generator de istorie permite o retrospectivă a drumului străbătut de poporul nostru, sub conducerea partidului comunist, pentru înlăturarea dominației politice a claselor exploatare și făurirea societății socialiste pe pămîntul românesc. El marchează momentul cînd, pentru prima dată în zăbucimata existență a acestei națiuni, poporul muncitor a devenit, ca rezultat al unor lupte dure și îndelungate, prin propria sa capacitate revoluționară și combativitate — adică înrădăcinat în tradiții glorioase seculare — deschizător de căi în făurirea viitorului, stăpînul vieții sale.

În Capitala țării, importantul act de la 6 Martie 1945 a fost sărbătorit, la amiază, în cadrul unei mari adunări populare.

Marea piață freamătă. Ca de atîtea ori în anii marilor victorii ale poporului, creator al propriului său destin, masele populare sînt în Piața Palatului; au venit muncitori, ingineri, tehnicieni, ucenici, marile uzine bucureștene; sînt aici oameni de știință și cultură, funcționari, militari, studenți, elevi, membri ai gărzilor patriotice, călători ai Capitalei care, după manifestarea devenit tradițională, pentru conducătorii lui, pentru marile izbînzii ale națiunii române. În același loc unde, cu un sfert de veac în urmă, poporul a plătit tributul suprem al sinelui unde, vindeți de luptători, au curmat viața de luptători, astăzi, cetățenii României socialiste, rememorînd drumul marilor bătălii, își salută conducătorii. Vibreză, în cea mai frumoasă zi de primăvară a acestui an, scaldîte de soarele generos al amiezii, mari drapeluri tricolore și roșii, pancarte pe care sînt înscrise cuvinte de salut în cinstea marilor sărbători, a glorioșului nostru partid comunist, a conducătorului, sau iubit, tovarășul N. i e o l a e Ceaușescu. Răsună acordurile emoționante ale cîntecelor patriotice și revoluționare, reluete de mii și mii de glasuri.

Ca un singur om, cei peste o sută de mii de cetățeni aflați în piață izbucnesc în urale: în fața sediului Comitetului Central al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat salută mulțimea, după care traversează piața spre Palatul Consiliului de Stat „Ceaușescu”, „Ceaușescu — P.C.R.”, „Ceaușescu” și poporul — se aude glasul mulțimii. Trezînd printr-un adevărat culoar viu, tovarășul Ceaușescu răspunde cu gesturi largi aclamațiilor, urărilor pe care i le adresează cetățenii. Sînt aici veterani zilelor fierbinți ale bătăliilor pentru cucerirea puterii din februarie-mar-

tie 1945, fiii și nepoții lor, legați, pești un pătăr de veac, prin conștiința unității poporului în jurul partidului său comunist, prin bucuria de a fi cetățenii liberi ai unei țări libere, prin sentimentul de mîndrie pentru marile izbînzii obținute sub conducerea partidului nostru.

Adunarea festivă. Scena Sălii Palatului este dominată de drapelul partidului și statului, încadrînd datele festive „6 Martie 1945 — 1970”. O furtună de aplauze și urale salută sosirea în sală a conducătorilor partidului și statului. În prezidiu lau loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion George Maurer, Emil Bodnăraș, Paul Niculescu-Mizil, George Pană, George Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Florian Dănilache, Dumitru Popa, George Stoica, Ștefan Voitec, Ion Iliescu, Ion Ioniță. Au luat loc, de asemenea, tovarășii Chivu Stoica, Alexandru Sencovici, Ștefan Peterfi, președintele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară, Eduard Eisenburger, președintele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană, prof. univ. Anton Alexandrescu, prof. univ. Tudor Ionescu, acad. Ioan Iordan, prof. univ. George Vlădescu, Ităcasa, Suzana Gadea, președinta Consiliului Național al Femeilor, Zaharia Stancu, președintele Uniunii Scriitorilor, general de armată în rezervă C. Vasiliu-Răscanu, general-șef al rezervă, Mircea Bămbăceanu, Elena Livezeanu, membră a Comitetului Executiv al C.N.F., Zoe Pirvu, controlor tehnic de calitate la întreprinderea „Industria bumbacului”, Ștefan Cazacu, forțor la Uzinele „23 August”, Mircea Mihăilescu, cazangiu la uzinele „Vulcan”.

În sală sînt prezenți membri și membri supleanți ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernelor, ai Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, activiști de partid și de stat, membri de partid din ilegalitate, participanți la evenimentele ce au avut loc cu 25 de ani în urmă la București și în alte localități din țară, conducători de instituții centrale și organizații obștești, generali activi și în rezervă, reprezentanți ai consiliilor naționalităților conlocuotore, șefi ai cultelor, personalități ale vieții științifice și culturale, muncitori, ingineri și tehnicieni din uzinele și fabricile Capitalei, ofițeri și ostași, studenți.

Se aflau, de asemenea, șefi de misiuni diplomatice acreditați la București, alți membri ai corpului diplomatic, precum și corespondenți ai presei străine.

Se întonează Imnul de Stat al Republicii Socialiste România.

Adunarea este deschisă de tovarășul Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R.

Primit cu îndelungii ovatii, cu urale în cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

În aceste momente, ampla expunere a secretarului general

(Continuare în pag. a 3-a)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu se adresează celor peste o sută de mii de cetățeni ai Capitalei, prezenți în Piața Palatului Republicii. Puternice ovai și urale îl întîmpină pe secretarul general al partidului, grăitoare manifestație a dragostei și atașamentului față de Partidul Comunist Român

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

spune că activitatea comitetelor de întreprindere a avut un rol hotărâtor în asigurarea continuității procesului de producție și în întreprinderi, în împiedicarea acțiunilor de dezorganizare și de sabotaj organizate de reacțiunea capitalistă. În același timp, comitetele muncitorești de întreprindere au avut o deosebită importanță politică, ele reprezentând în fapt o formă de manifestare a puterii clasei muncitoare. (Aplauze puternice).

După cum se știe, guvernele Sănătescu și Rădescu, cit și partidele național-țărănesc și național-liberal se opuneau cu înverșunare reformei agrare; printr-argumentele aduse de acestea împotriva reformei era și acela că împărțirea pământului moșieresc la țărani nu se poate face decât după terminarea războiului. Partidul comunist a lansat lozincă expropriării imediate a moșierimii și împărțirii pământurilor, fără plată, țărănilor fără pământ sau cu pământ puțin. În acest scop, la sate s-a trecut la organizarea comitetelor țărănești. Zeci de mii de membri și activiști de partid, de muncitori fără de partid au fost trimiși la sate pentru a ajuta țărănimii să se organizeze, să treacă la înfăptuirea reformei agrare. Până la începutul lui martie 1945, acest act revoluționar de importanță istorică era practic înfăptuit. Ulterior, legea reformei agrare nu a făcut decât să consfințească realitatea creată în focul luptei de clasă. (Vii aplauze). Totodată, avind în vedere că trebuiau înfăptuite lucrările agricole de primăvară, mii de echipe muncitorești au venit în ajutorul țărănimii, asigurând repararea uneltelor. În lupta comună împotriva reacțiunii, pentru pământ și pentru dezvoltarea democratică a țării, s-a încheiat și s-a dezvoltat alianța de nezdruccinat dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare — uriasă forță revoluționară care avea să hotărască definitiv soarta luptei pentru cucerirea puterii de către popor. (Aplauze puternice).

O importantă forță socială în lupta împotriva reacțiunii, pentru revendicările democratice, s-a dovedit a fi tineretul țării, care și-a afirmat cu vigoare spiritul revoluționar, înaltul simț de răspundere, încrederea în politica Partidului comunist. Zeci și zeci de mii de tineri muncitori, țărani, elevi și studenți au răspuns chemării partidului, participând cu elan la acțiunile revoluționare din această perioadă, aducându-și contribuția la marile victorii obținute de clasa muncitoare. (Aplauze puternice).

Merită, de asemenea, subliniat activitatea intensă desfășurată de organizațiile democratice ale femeilor care, pentru prima dată, dobândeau egalitatea în drepturi, erau chemate să-și afirme interesele și aspirațiile, să participe la viața social-politică a țării. Femeile au adus un aport deosebit de prețios la luptele politice desfășurate în această perioadă, au jucat un rol activ în cucerirea revoluționară democratică, în înfrângerea greutăților mari în care se zbatea țara. (Aplauze puternice).

Avind obiectivul strategic stabilit cu claritate, partidul nostru a acordat o atenție deosebită activității în rindul armatei, atât în rindul trupeii cit și al ofițerilor și generalilor. Acest lucru era cu atât mai necesar cu cât reacțiunea, monarhia, în scopul realizării planurilor lor, își mai puneau speranțe în unele cadre militare. După cum se știe însă, speranțele reacțiunii s-au dovedit iluzorii; cea mai mare parte a ofițerilor și generalilor s-au alăturat forțelor democratice, au urmat politica Partidului Comunist Român. (Aplauze puternice). Merită menționată în acest sens scrisoarea adresată regelui după reprimirea din 24 februarie 1945 de un grup de ofițeri superiori în frunte cu generalii C. Vasiliu Răceanu, Ilie Crețulescu, Constantin Popescu, Dumitru Dămăceanu, Radu Ruseșcu și alții, care s-au ridicat împotriva politicii guvernului Rădescu, cerind instaurarea unui guvern democratic. (Vii aplauze). Declaram că ne desolidarizăm de acțiunea și de declarațiile generalului Nicolae Rădescu, considerându-le pe amândouă dăunătoare intereselor armatei și ale țării! — se arată în această scrisoare în care era condamnată în termeni cei mai hotărâți încercarea guvernului Rădescu de a folosi armata pentru înăbușirea luptei maselor populare. Această acțiune a avut un larg ecou în rindurile soldaților și ofițerilor, care, refuzând să execute ordinele lui Rădescu, s-au solidarizat cu poporul, au luat parte activă la marile acțiuni desfășurate de masele populare pentru cucerirea puterii (Aplauze puternice).

Doresc să menționez cu acest prilej rolul important jucat în acea perioadă de diviziile „Tudor Vladimirescu” și „Horia Cloșca și Crisan” precum și de aparatul de educație din armată, în rindul cărui și-au

desfășurat activitatea o serie de activiști veniți din emigrație și alți tovarăși trimiși de partid să lucreze în acest domeniu.

Ținind seama de complexitatea și caracterul ascuțit al luptei de clasă ce se desfășura în întreaga țară, partidul a acordat o atenție deosebită înarmării maselor populare. În acest scop, găzdule patriotice și unitățile de partizani, care au avut un rol însemnat în înfăptuirea insurjecției de la 23 August, nu numai că nu au fost dezarmate, așa cum cereau guvernele reacționare, ci, dimpotrivă, au fost reorganizate și întărite. Evenimentele au arătat că partidul a procedat just organizând în acele condiții unități înarmate de luptă ale clasei muncitoare. Cu atât mai justă a fost această măsură cu, cit reacțiunea a încercat să organizeze formații paramilitare, a alcătuit asociațiile „găzdi Marii”, care, îndeosebi în Transilvania, s-au datat la acțiuni teroriste, provocatoare, la reprimări. Existența găzilor patriotice — care cuprindeau în rindurile lor peste 70.000 de oameni ai muncii înarmați — a permis forțelor democratice și revoluționare să dea o serie de acțiuni represive ale reacțiunii și să asigure dezvoltarea cu succes a luptei pentru un guvern democratic. Din această rețesă, tovarăși, ce importanță are pentru un popor care-și propune transformări revoluționare de a se înarma, de a-și avea propria sa armată, prilejile forte militare. (Aplauze puternice).

Tabloul activității tumultuoase desfășurate în aceste luni de partid, de celelalte forțe democratice n-ar fi complet dacă nu-și amintim de lupta pentru izgonirea din apărul de stat a elementelor reacționare și fasciste. În planurile de menținere a vechilor stări de lucruri reacțiunea conta și pe faptul că prefecturile și primăriile se aflau în minile sale. Nu o dată, în cursul acestor luni, prefectii și primarii au fost folosiți de reacțiune împotriva forțelor democratice, îndeosebi pentru a împiedica înfăptuirea reformei agrare. De aceea, partidul a pus la ordine zilei izgonirea primarilor și prefectilor reacționari și instalarea în fruntea acestor instituții de stat a reprezentanților forțelor democratice. Cei mai mulți își reamintesc de asaltul asupra prefecturilor și primăriilor — unul din capitoarele cele mai impresionante ale marilor bătălii politice duse în acea perioadă. Este cunoscut că încercările reacțiunii de a folosi armata împotriva maselor populare a eșuat, militarii trecind de partea poporului. Până la începutul lunii martie, în 52 de județe, din totalul de 58, fuseseră instalați prefecti și primari din rindul forțelor democratice. Peste capul guvernului Rădescu, masele populare, sub conducerea Partidului comunist, au pus astfel stăpânire pe primării și prefecturi.

În aceste condiții, în țară se crease o situație ce nu mai putea dăinui. Guvernul era dominat de reacțiune; împreună cu monarhia, aceasta se pregătea să treacă la reprimări împotriva forțelor democratice. În același timp, la orașe și sate, în întreprinderi și instituții situația era alta. Întreprinderile se aflau în mina comitetelor muncitorești, satele în minile comitetelor țărănești, primăriile și prefecturile în stăpânirea forțelor democratice. În țară, în fapt, puterea trecuse în minile maselor populare conduse de Partidul Comunist Român. (Aplauze puternice).

În aceste împrejurări, partidul a apreciat că sint create condițiile pentru izgonirea guvernului Rădescu, pentru instaurarea unui guvern democratic care să corespundă noii situații politice. În cursul lunii februarie, au avut loc în întreaga țară mari manifestații populare — la care au participat milioane de cetățeni din toate categoriile sociale — cerind plecarea guvernului Rădescu. Încercind cu disperare să împiedice desfășurarea procesului revoluționar, reacțiunea căuta ieșirea în soluția extremă — războiul civil. Într-o sedință la Consiliul de Miniștri, care a avut loc la jumătatea lunii februarie, generalul Rădescu declara că se va opune cu toate puterile presiunii populare și, dacă va fi nevoie, va declanșa războiul civil, oricare va fi rezultatul.

Punctul culminant al acțiunilor populare împotriva guvernului Rădescu l-a constituit manifestatia populară din Capitală, de la 24 februarie, la care au luat parte sute de mii de cetățeni. Nesocotind voiața poporului, reacțiunea, grupată în jurul lui Rădescu și a palatului, a trecut la reprimări, deschizând focul împotriva manifestanților. Au fost ucși în Piața Palatului zeci de cetățeni. Mulți alții au fost răniți. Amenințările lui Rădescu cu declanșarea războiului civil și atacul sințeros de la 24 februarie nu numai că nu au intimidat masele populare, ci, dimpotrivă, au făcut să crească și mai mult căldura lor de luptă pentru impunerea unui gu-

vern popular. În zilele care au urmat evenimentelor din 24 februarie, au fost spulberate toate manevrele reacțiunii de a salva guvernul Rădescu, toate încercările acestuia de a forma un nou guvern în care să-și pastreze preponderența.

Reacțiunea nu a ezitat să recurgă — pentru a-și atinge acest țel — și la unii membri ai statelor capitaliste din Comisia Aliată de Control din România. Doresc să menționez cu acest prilej poziția reprezentanților Uniunii Sovietice din Comisia Aliată de Control, care au luat atitudine hotărâtă împotriva uneltirilor reacțiunii. Trebuie subliniat că Uniunea Sovietică și-a făcut cunoscut punctul de vedere și în mod oficial, trimițând în acest sens în România pe primul locțiitor al Comisarului Poporului pentru Afaceri Externe, Andrei Visinschi. (Aplauze).

În aceste momente, Partidul comunist a desfășurat o intensă activitate organizatorică și politică pentru câștigarea bătăliei împotriva reacțiunii. Partidul pregătise puternice forțe de luptă — inclusiv formațiunile patriotice și alte unități și detașamente ale clasei muncitoare înarmate, organizase înerea unor mari demonstrații populare, în vederea răsturnării prin forță, dacă ar fi fost nevoie, a guvernului Rădescu. Totodată în această perioadă luau poziție publică împotriva guvernului, prin demersuri oficiale, reprezentanți de seamă ai armatei, ai intelectualității, ai cercurilor democratice. În fața acestui urias val al mișcării populare, cunoscând amploarea forțelor democratice care se aflau antrenate la luptă, regele, la somația delegației trimise de partid a fost obligat să-și destituie pe generalul Rădescu din funcția de prim-ministru, să desăvârșeze guvernul existent și să accepte formarea unui nou guvern, a guvernului prezidat de dr. Petru Groza. (Vii aplauze).

Desfășurarea evenimentelor de la începutul lui martie a fost hotărâtoare pentru înlăturarea guvernului Rădescu, pentru victoria forțelor democratice. Voiața maselor largi populare a triumfat! La 6 Martie 1945, a fost instaurat, pentru prima dată în istoria modernă a României, un guvern cu adevărat democratic. (Aplauze puternice, prelungite). Această izbândă a forțelor democratice și revoluționare a fost sărbătorită prin mari manifestații populare. Astfel, demonstrațiile proiectate pentru 6 Martie în scopul prelucrării puterii s-au transformat într-o manifestare pentru sărbătorirea victoriei. (Aplauze). Victoria de la 6 Martie 1945 reprezintă înclinarea luptelor revoluționar-democratice desfășurate de masele populare sub conducerea Partidului Comunist Român. (Aplauze puternice).

În fruntea guvernului instaurat la 6 Martie s-a aflat înflăcăratul patriot și militant progresist, dr. Petru Groza, a cărui întreagă activitate a fost pusă în slujba cauzei poporului, a înfloririi României. (Vii aplauze). În guvernul prezidat de dr. Petru Groza, clasa muncitoare și țărănimia dețineau rolul preponderent. Din cei 18 miniștri ai guvernului, 4 erau reprezentanți ai Par-

tidului Comunist Român, 3 ai Partidului Social Democrat, 3 ai Organizației Frontul Plugarilor, 1 al Uniunii Patrioțice, 1 al Confederației Generale a Muncii, 1 al Uniunii Preoților Democrată, 3 ai Partidului Național Liberal (gruparea Tătărescu), 1 al Partidului Național Țărănesc (gruparea Anton Alexandrescu) și 1 al Armatei. Se poate spune că, prin componența și programul său, guvernul de la 6 Martie a fost un guvern revoluționar-democratic cu pronunțat caracter muncitoresc-țărănesc. Prin instaurarea acestui guvern, procesul revoluționar din România a intrat într-o nouă etapă, al cărei obiectiv era încheierea procesului de desăvârșire a revoluției burghezo-democratice, înfăptuirea unor transformări social-politice profunde în societatea românească.

Actul de la 6 Martie a avut, totodată, prin consecințele și implicațiile sale, un profund caracter antimperalist: el a scos definitiv țara de sub orice dominație imperialistă, a pus bazele dezvoltării libere și independente a României, ale consolidării independenței naționale, ale manifestării suveranității patriei noastre atît pe plan intern, cit și internațional.

Sărbătorind azi marea victorie de la 6 Martie 1945, putem afirma cu mândrie că ea este rodul luptei eroice a clasei noastre muncitoare aliate cu țărănimia, cu intelectualitatea și celelalte categorii sociale, rezultatul luptei unite a oamenilor muncii români, maghiari, germani și de altă naționalitate, desfășurată sub conducerea Partidului Comunist Român. (Aplauze puternice); se scandează P.C.R. — P.C.R.).

Deosebită luptă s-a afirmat din plin capacitatea revoluționară a clasei muncitoare din țara noastră, rolul și misiunea ei istorică de forță conducătoare a întregii națiuni, rol care s-a manifestat strălucit de-a lungul anilor în marea operă de făurire a orinduirii socialiste. Evenimentele au scos de asemenea, la iveală uriasul potențial revoluționar al țărănimii, care, nu o dată în istoria țării noastre, a dus grele lupte pentru dreptate socială și națională. Rolul hotărâtor în cucerirea victoriei politice de la 6 Martie, ca și în toate marile bătălii de clasă purtate ulterior, în desfășurarea victorioasă a revoluției și construcției socialiste în România a revenit alianței muncitorești-țărănești, baza de neclintit a puterii populare din patria noastră. (Aplauze puternice).

Trebuie să subliniem faptul că și de data aceasta — ca de atâtea ori în trecut — cea mai mare parte a intelectualității, cei mai de valoare oameni de știință și cultură au fost alături de popor, și-au adus contribuția la victoria luptei revoluționare a clasei muncitoare, la cauza celor ce muncesc din patria noastră. A avut un pitagoric ecou în rindurile intelectualității noastre telegrama adresată regelui de fruntașii Academiei Române și apelu publicat în luna februarie de către un grup de profesori universitari, oameni de știință și artiști, semnat de prof. C. I. Parhon, S. Stoilov, M. Rulea, D. Bagdazar, Mihail Sadoveanu,

nu, Traian Săvulescu, Nicolae Gh. Lupu, Andrei Oțelea, Petre Constantinescu-Iași, Iorgu Iordan și alții, care, ridicându-se împotriva guvernului Rădescu, cereau „venirea la cîrmă a unui guvern care să fie expresia tuturor elementelor democratice ale țării și să realizeze imediat programul de guvernare al Frontului Național Democrat”. (Vii aplauze).

Trebuie să arătăm, totodată, și celelalte categorii sociale: micii meseriași, comercianții, funcționarii și chiar o parte a burgheziei democratice naționale și-au adus contribuția la victoria de la 6 Martie. În mod deosebit, doresc să menționez aportul valoros al oamenilor muncii de naționalitate maghiară, germană, sîrbă, precum și de alte naționalități, care, alături de oamenii muncii români, au luptat la toate bătăliile importante reacțiunii, pentru un guvern democratic popular. În aceste mari acțiuni revoluționare, ca de atâtea ori în trecut, de luptă comună, unitatea oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, s-a dovedit a fi o forță de neînvingătoare. (Aplauze puternice). Iată de ce am afirmat de atâtea ori și doresc să afirm și acum, la această mare sărbătoare: împrejurările istorice au făcut ca pe aceste meleaguri să victoriească și să creze în comun român, maghiari, germani, sîrbi, ucraineni și alte naționalități; tot ce s-a înfăptuit pe acest pământ este rodul muncii și luptei lor unite! Numai acționând și în viitor în strînsă unitate vom asigura făurirea comunismului în patria noastră comună — Republica Socialistă România. (Aplauze puternice).

Dați-mi voie ca și de această înaltă tribună să adresez, în numele Comitetului Central, al Consiliului de Stat și al Consiliului de Miniștri, cele mai vii mulțumiri și calde felicitări muncitorilor, țărănilor, intelectualilor, tuturor categoriilor sociale, armatei, bărbatilor și femeilor, tineretului, tuturor cetățenilor patriei noastre, fără deosebire de naționalitate, pentru contribuția pe care au adus-o la cucerirea puterii populare la edificarea socialismului în România. (Aplauze puternice, prelungite).

Stimați tovarăși,

Triumful insurjecției armate de la 23 August 1944 și desfășurarea victorioasă a luptelor de masă în lunile ce au urmat, pînă la 6 Martie, constituie o puternică mărturie a justetei liniei politice marxist-leniniste a partidului nostru, a strategiei și tacticii sale revoluționare. În toate aceste evenimente istorice, faptele atestă fără putință de tăgadă capacitatea organizatorică și rolul conducător al Partidului Comunist Român. (Aplauze puternice).

Unii își pun întrebarea cum a putut Partidul Comunist Român, care a ieșit din ilegalitate cu un număr relativ mic de membri, să conducă lupte de o asemenea amploare? Cei care își pun o asemenea întrebare dovedesc că nu cunosc istoria Partidului Comunist Român, că nu-i cunosc pe comunistii români. (Vii aplauze). Partidul Comunist Român a putut să-și îndeplinească

rolul istoric datorită, în primul rînd, faptului că în întreaga sa activitate s-a călăuzit după atotbiruitoarea concepție marxist-leninistă. În al doilea rînd, el a știut să aplice în mod creator adevărurile generale valabile ale teoriei revoluționare a proletariatului, legăturile obiective ale dezvoltării sociale, ale revoluției și construcției socialismului la condițiile concrete din țara noastră. Numai datorită capacității de a îmbina în mod armonios legăturile generale cu condițiile concrete istorice, economice, sociale, naționale a fost posibil ca partidul nostru să elaboreze o linie politică justă și să acționeze în mod corespunzător pentru realizarea ei în practică. În al treilea rînd, partidul a putut să-și îndeplinească rolul datorită faptului că și-a identificat întreaga sa ființă cu interesele maselor muncitoare, cu năzuințele poporului spre dreptate și libertate națională și socială. (Aplauze puternice).

Toate acestea au dus la înfăptuirea legăturilor partidului cu masele largi populare, au făcut ca, pretutindeni, cuvîntul partidului să fie ascultat și urmat cu încredere și devota-

ment. Consider necesar să arăt că elaborarea liniei politice, a strategiei și tacticii revoluționare pe baza căreia a acționat partidul și forțele democratice în vederea instaurării guvernului de la 6 Martie este rezultatul gândirii colective a activului nostru, care, strîns unit în jurul conducerii în frunte cu Georgehe Gheorghiu-Dej, a trecut, după 23 August, cu fermitate la înfăptuirea obiectivelor stabilite. (Aplauze puternice; se scandează P.C.R. — P.C.R.). O contribuție de seamă la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid a avut-o, în toate această perioadă, Gheorghiu-Dej — fiu credincios al clasei muncitoare, al poporului român, militant revoluționar de seamă al partidului și poporului nostru. (Aplauze puternice).

Un mare număr de activiști ai Partidului Comunist Român, călîți în lupta grea a ilegalității, în înfruntarea cu închisorile și teroarea burghezo-moșierescă, și-au dat aportul la lupta revoluționară din acea vreme, îndeplinindu-și cu cinste misiunea de organizatori și conducători ai proletariatului, ai maselor muncitoare. (Aplauze prelungite). În cursul desfășurării evenimentelor, la ampla activitate revoluționară a partidului și-au adus, de asemenea, contribuția, în perioada care a urmat eliberării țării, comunistii întorși între timp din emigrație. În bătăliile politice purtate în acest timp, paralel cu creșterea rîndurilor partidului și ale organizațiilor revoluționare și democratice, alături de militanții din ilegalitate s-a ridicat un puternic contingent de cadre noi de activiști de partid, profund devotați intereselor clasei muncitoare, aspi-rațiilor vitale ale poporului român. Luptind împreună, într-o strînsă unitate, cadrele vechi și noi ale partidului și-au dăruit întreaga energie, capacități și putere de muncă idealurilor nobile ale clasei muncitoare, ale partidului, consolidu-și viața progresului și prosperității patriei, cauzei

socialismului și comunismului. (Aplauze puternice, prelungite).

Consider necesar să subliniez contribuția adusă de activiștii Partidului Social Democrat, ai celorlalte organizații politice democratice care au luptat în strînsă alianță cu partidul nostru pentru instaurarea guvernului și pentru transformarea democratică socialistă a țării. (Vii aplauze). Dați-mi voie, tovarăși, ca de la această înaltă tribună să exprim mulțumiri și să adresez, în numele conducerii de partid și de stat, calde felicitări tuturor militanților și membrilor partidului nostru, tuturor luptătorilor antifasciști și democrați pentru contribuția adusă la victoria măreței lupte desfășurate acum 25 de ani, și la făurirea socialismului (Aplauze puternice).

Partidul nostru nu și-a impus rolul de forță politică conducătoare în societatea noastră; el și-a câștigat acest rol prin lupte grele, prin singele militanților săi vîrșat în bătălii de clasă cu exploatații, prin dragostea și abnegația cu care comunistii au servit și servesc interesele supreme ale întregului popor. Iată de ce doresc să afirm încă o dată: putem fi siguri, tovarăși, că atât timp cit partidul nostru se va călăuzi de atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă, atât timp cit va și aplica în mod creator adevărurile generale ale socialismului la condițiile țării noastre, atât timp cit va sluji cu toată ființa interesele maselor largi, el va fi urmat de întregul popor și nimic nu va putea împiedica victoria comunismului în România. (Aplauze puternice, prelungite). Întreaga sa istorie de luptă revoluționară, glorioasele sale tradiții dau dreptul să afirmăm că și în viitor Partidul Comunist Român se va călăuzi neabătut după învățătura marxist-leninistă, va veghea neconținut la întărirea rîndurilor sale, a unității sale, își va îndeplini cu fermitate misiunea istorică de conducător al națiunii noastre socialiste pe drumul luminos al comunismului. (Aplauze puternice).

Așa cum am arătat și cum dovedește desfășurarea evenimentelor de la 23 August pînă la 6 Martie, instaurarea puterii populare, a guvernului prezidat de dr. Petru Groza este rodul luptei duse de masele largi populare sub conducerea Partidului Comunist Român. Victoria de la 6 Martie nu a venit de la sine și nici nu a fost adusă din afară; ea a fost câștigată prin luptă, prin jertfe grele date de forțele revoluționare și democratice din România. Mulți dintre noi am fost participanți activi la aceste evenimente și cunoaștem — nu din auzite, nu din manuale — cum au luptat comunistii și oamenii muncii, jertfele date de poporul nostru pentru instaurarea puterii populare. (Aplauze puternice). Din cele relatate de mine nu se poate desprinde, desigur, decât o imagine generală asupra amplitudinii și măreției luptelor din această etapă. Este o lipsă a istoricilor, a lucrătorilor noștri din domeniul științelor sociale, a scriitorilor că nu au scris pînă acum epopeea acestor vremuri de neuitat. Sperăm că vor face acest lucru într-un viitor apropiat. (Aplauze).

Se poate pune întrebarea: oare subliniind cu atîta tărie rolul forțelor populare interne nu se minimizează sau, chiar, se negă, influența situației internaționale, și a factorului extern? Nu tovarăși! Evocind evenimentele și evidențiind rolul maselor populare în transformarea revoluționară a societății noastre, noi ne bazăm pe adevărul istoric, pe fapte, procedăm ca adevărați marxisti-leninisti. Se știe că nu o dată unele cercuri din țările capitaliste au încercat să prezinte puterea populară din România ca fiind adusă din afară. Or, adevărul este că poporul, în frunte cu clasa muncitoare, este făuritorul revoluției, al tuturor victoriilor dobîndite de România socialistă. Tomai de aceea puterea populară este sursă născută de întregul popor, a devenit de neînving. (Aplauze puternice, prelungite).

Desigur, așa cum am mai arătat de altfel, situația internațională, ajutorul Uniunii Sovietice au avut un rol de mare însemnătate în desfășurarea cu succes a luptelor revoluționare din țara noastră. Este meritul partidului nostru că a știut să folosească condițiile internaționale favorabile pentru organizarea și conducerea luptei în vederea cuceririi puterii. În istorie sînt însă destule cazuri cînd, cu toate condițiile internaționale favorabile, datorită slăbiciunilor sau greșelilor săvîrșite de forțele progresiste interne, nu s-a putut asigura desfășurarea victorioasă a luptei pentru transformarea revoluționară a societății. Mă refer la toate acestea, tovarăși, pentru a înțelege mai bine că își păstrează pe deplin valabilitatea teza marxist-leninistă după care cucerirea puterii și făurirea noul orinduirii sociale, a comunismului, nu pot fi decît opera poporului însuși, a clasei muncitoare, care se transformă pe sine și întreaga so-

cietate. Este de aceea necesar ca și în viitor să unim cit mai strîns eforturile întregului popor pentru edificarea socialismului și comunismului în patria noastră. (Aplauze puternice). Totodată se impune să ținem seama de desfășurarea evenimentelor internaționale și să acționăm permanent pentru întărirea pretenției și colaborării cu toate țările socialiste, cu partidele comuniste și muncitorești, cu toate forțele antimperalistice. Numai ținînd seama de interdependența dintre situația internă și cea internațională de unitatea dialectică dintre factorul național și cel internațional, putem elabora o linie politică justă și construi cu succes noua orinduire socială.

Analiza luptelor revoluționare din România confirmă o dată mai mult justetea tezelor marxist-leniniste, potrivit cărora fiecare popor, păsîng pe calea revoluției și construcției socialiste, aduce o experiență proprie, aplică legile generale în forme specifice — corespunzător condițiilor concrete în care trăiește, particularităților istorice diferite de la țară la țară. Desfășurarea, înclinată de succes, a revoluției în România a contribuit la îmbogățirea tezaurului teoriei și practicii marxism-leninismului cu noi metode și forme de luptă, o noi soluții date marilor probleme ridicate de transformarea socialistă a societății; experiența din țara noastră a pus la deosebită putere în evidență rolul maseilor acoșabili a unirii tuturor forțelor revoluționare, democratice, progresiste ale națiunii în vederea răsturnării claselor exploatare și construirii noul orinduirii sociale. (Aplauze puternice).

Tovarăși,

Au trecut 25 de ani de la marea victorie populară de la 6 Martie. Acest eveniment istoric a fost urmat de noi și noi izbînzii obținute de clasa muncitoare, de masele largi ale celor ce muncesc pe drumul înfăptuirii aspirațiilor lor fundamentale. A fost eșecată întreaga putere politică din stat, au fost naționalizate principalele mijloace de producție, s-a trecut la dezvoltarea planificată a economiei, s-a înfăptuit cooperativizarea agriculturii, a fost lichidată pentru totdeauna exploatarea omului de către om, s-au generalizat relațiile socialiste de producție în întreaga economie națională. În acești ani poporul român a sărbătorit o întreagă perioadă istorică, a obținut realizări de seamă în dezvoltarea bazei materiale a societății, în ridicarea economică și socială a țării. În această perioadă, am dat împlinire multor năzuințe, am avut multe satisfacții în muncă. Construind socialismul, am obținut succese mărețe în toate domeniile de activitate, am întărit continuu baza puterii populare în România. Dispunem astăzi de o industrie puternică, în plină dezvoltare, de o agricultură socialistă care progresază continuu. Învățămintul, știința și arta au cunoscut și cunosc o puternică înflorire. Afirmîndu-se ca făcîndă de seamă în edificarea societății socialiste, în făurirea omului nou, stăpîn pe destinele sale. Cresce continuu nivelul de trai material și cultural al întregului popor.

Știm că toate aceste realizări au costat mari eforturi — realizate o dată chiar sacrificii — dar ele nu au fost zadarnice: am reușit să transformăm în mod radical întreaga noastră societate. Ne amintim, de asemenea, că în această tumultuoasă activitate creatoare s-au săvîrșit și greșeli, am avut și lipsuri. A trebuit cîteodată să plătim scump pentru a învăța să construim noua orinduire.

Fără îndoială că unele lipsuri și greșeli puteau fi evitate chiar în condițiile grele în care s-a desfășurat munca și lupta noastră. Ceea ce se impune este să tragem toate învățămintele din activitatea desfășurată în trecut, să evităm repetarea în viitor a unor asemenea greșeli. Acum, la această aniversare, putem spune că bilanțul activității din acești 25 de ani — și cu plusesurile și cu minusurile sale — este un bilanț strălucit, cu care, pe drept cuvînt, întregul nostru popor se mîndrește. (Aplauze puternice, prelungite).

Oamenii muncii întîmpină această sărbătoare cu noi succese în vasta activitate creatoare pe care o desfășoară cu elan nestăvilit, în toate domeniile: ei s-au angajat cu toate forțele în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor planului pe 1970, ultimul an al cincinalului. Rezultatele obținute în primele două luni arată că există toate condițiile pentru realizarea și chiar depășirea prevederilor planului. Desigur, nu trebuie să uităm că ne aflăm la începutul anului, că este necesar să ne organizăm în continuare cit mai bine activitatea spre a asigura realizarea în cele mai bune condiții a tuturor prevederilor planului. O

(Continuare în pag. a 3-a)

Conducătorii de partid și de stat salutați cu deosebită dragoste și căldură de participanții la marea demonstrație

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a 2-a)

atenție deosebită se cere acordată realizării volumului sporit de investiții, prevăzută pentru acest an, intrării la timp în producție a noilor capacități; aceasta are o mare importanță atât pentru înfăptuirea planului în curs, cât și pentru buna desfășurare a activității în cincinalul următor. Sarcini însemnate erau în fața oamenilor muncii din agricultură chemați să asigure executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor de primăvară, îndeplinirea prevederilor privind sporirea producției agricole. Indatoriri mari și de răspundere revin oamenilor de știință, lucrătorilor din învățământ, din celelalte sectoare de activitate socială.

Înfăptuirea integrală a prevederilor planului cincinal 1966—1970 cere din partea tuturor oamenilor muncii, a întregului nostru popor eforturi sporite. Avem convingerea că toți cetățenii din patria noastră își vor consacra priceperea, capacitatea de creație îndeplinirii sarcinilor actualului plan cincinal. Dispunem de tot ce este necesar pentru realizarea cu succes a acestui obiectiv. (Aplauze puternice).

Tovarăși,

După cum este cunoscut, partidul și guvernul au luat unele măsuri pentru mai buna organizare a aparatului de stat. Responsabilitate în viața a acestor măsuri — care au pus mai multă ordine în aparatul central al statului — este, în general, încheiată. Cu toate acestea, în activitatea unor organe continuă să se mai manifeste practici birocratice; se întocmește încă multă formulistică care duce la înecarea muncii în vrafuri de dosare. Este necesar să trecem cu hotărâre la reducerea radicală a formularelor și relaterelor, să schimbăm profund felul de muncă al aparatului de stat, trecind de la îndrumarea prin circulare și instrucțiuni, la sprijin și îndrumare directă pe teren. Lupta împotriva birocratismului trebuie să devină o sarcină a tuturor comunistilor, a întregului nostru popor. Aceasta este o necesitate și o condiție pentru bunul mers al construcției socialismului. (Vii aplauze).

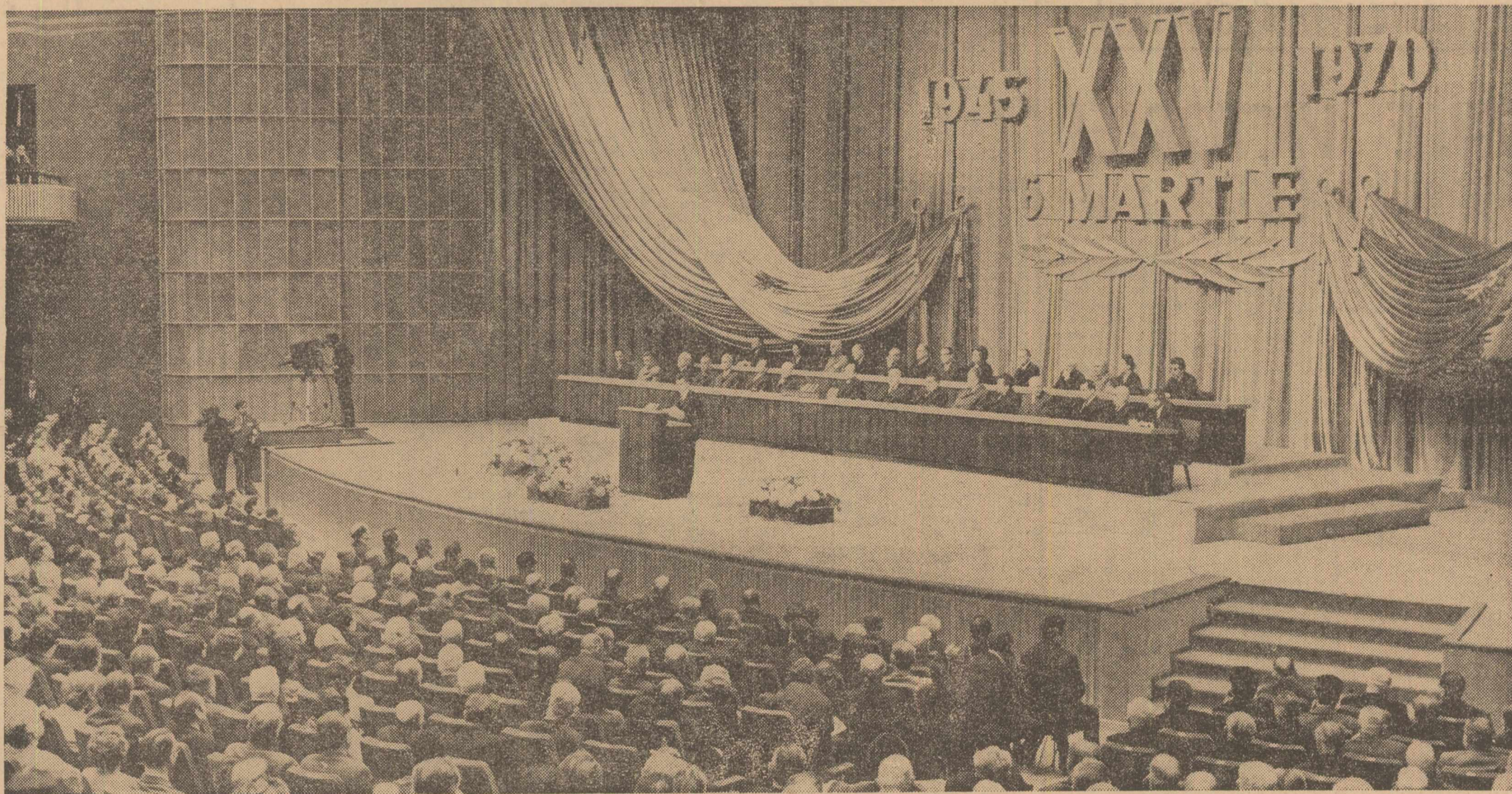
În cursul acestui an trebuie să ducem până la capăt îndeplinirea hotărârilor Conferinței Naționale și ale Congresului al X-lea al partidului cu privire la perfecționarea muncii de conducere și planificarea a întregii activități sociale. Trebuie să înțelegem, tovarăși, că realizarea acestor măsuri este vitală pentru bunul mers al societății noastre; sensul lor este creșterea răspunderii tuturor organismelor economice și sociale, sporirea independenței în luarea hotărârilor la toate verigile sistemului nostru social. În același timp, aceasta presupune perfecționarea planului central unic, a conducerii unitare a întregii activități sociale. De felul cum vom ști să îmbinăm în mod dialectic aceste două laturi ale centralismului democratic depinde în mod hotărâtor mersul înainte al societății noastre, făurirea societății comuniste. (Vii aplauze).

O dată cu aplicarea acestor măsuri trebuie să acordăm mai multă atenție participării oamenilor muncii la conducerea vieții economico-sociale; aceasta este o cerință esențială a dezvoltării democrației noastre socialiste.

Doresc să mă refer acum la faptul că la 1 martie a.c. s-a încheiat aplicarea în toate ramurile a Hotărârii Comitetului Central și a guvernului privind majorarea salariilor și introducerea experimentală a noului sistem de salarizare. Începând de la această dată, toți salariații din țara noastră beneficiază de salarii mărite. În anul 1970, oamenii muncii vor primi, ca urmare a majorării salariilor, un plus de peste 10,5 miliarde lei; la unele categorii sporul de salarii este superior celui avut în vedere inițial. Aceasta este o dovadă grăitoare a faptului că întreaga politică a partidului este consacrată ridicării nivelului de trai al poporului, că tot ce făurim în patria noastră este destinat bunăstării și fericirii omului. (Aplauze puternice, prelungite). Va trebui să urmărim cum se aplică în viață măsurile stabilite și să trecem în a doua parte a anului, la elaborarea legii noului sistem de salarizare.

Doresc să mă adresez tuturor activiștilor de partid și de stat cu chemarea de a acorda o atenție permanentă rezolvării problemelor oamenilor muncii astfel ca, pe măsura dezvoltării bazei materiale și culturale a societății, viața fiecărui cetățean să fie tot mai bună. Să facem ca fiecare cetățean să înțeleagă faptul că bunăstarea sa depinde de bunăstarea tuturor, iar aceasta trebuie să se reflecte în ridicarea nivelului de trai material și spiritual al fiecărui cetățean al patriei noastre. (Aplauze puternice).

În acest sens se impune să acordăm mai multă atenție problemelor de etică și echitate socială. Revoluția socialistă a lichidat pentru totdeauna ex-

Aspect din timpul cuvîntării tovarășului Nicolae Ceaușescu

ploatarea omului de către om, a desființat proprietatea particulară capitalistă asupra mijloacelor de producție — acestea devenind fie bunuri ale întregului popor, fie bunuri comune ale cooperativelor. Clasa muncitoare s-a transformat în clasă conducătoare, în proprietar al mijloacelor de producție. În această dublă calitate, de proprietar și producător, clasa muncitoare, toți oamenii muncii poartă răspunderea pentru dezvoltarea în ritm rapid a bazei materiale a socialismului, pentru buna organizare a producției și a muncii.

De asemenea, socialismul a lichidat vechea repartiție — repartiția capitalistă, prin care un mic grup de exploatare își însușeau cea mai mare parte a veniturii naționale — și a introdus principiul nou, socialist, de repartiție conform căruia tot ce se produce în societate aparține celor ce muncesc. Astăzi, o parte din venitul național este folosită pentru dezvoltarea continuă a industriei, agriculturii, științei, învățământului și culturii, iar o altă parte, cea mai mare, este destinată fondului de consum al celor ce muncesc. Măsurile luate în ultimii ani, inclusiv noul sistem de salarizare, au drept scop să asigure aplicarea cât mai justă a principiului socialist, potrivit căruia fiecare cetățean este remunerat după cantitatea și calitatea muncii depuse. Nimeni, sub nici o formă, nu poate — și nu trebuie — să realizeze venituri fără să depună, în domeniul producției materiale sau spirituale, o muncă utilă societății noastre socialiste. (Vii aplauze).

Pe baza acestei realități a societății noastre socialiste, între oamenii muncii se stabilesc relații noi, de colaborare și ajutor reciproc. Între clasa muncitoare, țărănime, intelectualitate și celelalte categorii de oameni ai muncii nu există raporturi antagoniste, ci o strânsă unitate de interese și o intensă colaborare în muncă și lupta pentru edificarea socialismului și comunismului. Pe măsura făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate și trecerii la comunism vor dispărea tot mai mult deosebiri dintre oraș și sat, dintre munca manuală și intelectuală, se va accelera procesul de apropiere între diferitele clase și categorii sociale, de omogenizare a societății; se va crea astfel societatea oamenilor muncii — societatea comunistă. (Aplauze puternice). Desigur, această transformare nu se va realiza spontan, peste noapte, ci printr-un îndelungat proces de dezvoltare a forțelor de producție, de perfecționare a relațiilor sociale, de ridicare a conștiinței, de înflorire a științei și culturii și, bineînțeles, pe baza unui nivel superior de bunăstare materială și spirituală.

Pornind de la aceste considerente cu privire la etica noastră, la echitate și dreptate socială se impune să acționăm cu mai multă fermitate pentru afirmarea principiilor de viață socialistă. Nu este un secret pentru nimeni că și în țara noastră se mai întinsează oamenii care încălcau normele de etică și conviețuire socialistă, care obțin venituri fără muncă, fură din avutul obștesc, care manifestă nepăsare față de bunul public, care nu acționează pentru apărarea și dezvoltarea proprietății întregului popor.

Am ținut să mă refer cu acest prilej la această categorie de probleme, pentru că principiile eticii și echității sociale ne-au călăuzit întotdeauna,

ne-au călăuzit și în perioada luptei pentru instaurarea puterii populare. Unul din elementele esențiale care au dinamizat masele în lupta revoluționară a fost năzuința fierbinte spre dreptate socială, spre instaurarea în viața societății a egalității între oameni, a principiilor moralei comuniste. Este necesar să facem totul pentru realizarea în practică a aspirațiilor și idealurilor pentru care au luptat comunistii, oamenii muncii, poporul, întotdeauna, așa cum a luptat și cu un sfert de secol în urmă. (Vii aplauze). Este necesar ca organele și organizațiile de partid, cadrele care lucrează în aparatul economic și al administrației de stat, toți oamenii muncii să acționeze cu hotărâre și fermitate pentru combaterea tuturor fenomenelor negative din sfera relațiilor sociale, pentru afirmarea deplină a eticii comuniste, a echității și dreptății sociale. Se impune o atitudine combativă, hotărâtă, împotriva oricăror tendințe de căpătuișală, indiferent din partea cui s-ar manifesta, pe seama societății noastre socialiste; încercarea de a folosi o anumită funcție sau muncă încredințată de societate pentru satisfacerea intereselor proprii este cu totul străină eticii orânduirii noastre noi, care cere fiecărei persoane cu o anumită răspundere în ierarhia socială, fiecărui membru al societății noastre, să-și consacre eforturile intereselor colectivității, bunăstării generale a întregului popor. Trebuie adoptată, de asemenea, o atitudine intransigentă împotriva manifestărilor de favoritism, care împiedică promovarea în muncă a oamenilor după capacități și valoarea lor, recompensarea fiecărui cetățean după meritele în lupta pentru progresul societății socialiste. În actuala etapă de dezvoltare a societății socialiste, în țara noastră, combaterea acestor mentalități retrograde, promovarea principiilor etice ale partidului, este o problemă de prim ordin; fără rezolvarea ei nu se poate concepe progresul socialismului, crearea condițiilor pentru trecerea spre comunism. (Aplauze puternice, prelungite).

Stimați tovarăși,

Instaurarea puterii populare la 6 Martie, victoria revoluției socialiste au dus la făurirea orânduirii noi, în care poporul muncitor a devenit stăpîn pe destinele sale. Pentru prima oară, oamenii muncii din țara noastră și-au cucerit dreptul de a participa nemijlocit la conducerea societății. S-au pus astfel bazele unei democrații de tip nou — democrația socialistă, în care puterea emană de la popor și este exercitată de către popor.

După cum se știe, în ultimul timp partidul și guvernul au luat o serie de măsuri în vederea creării unui cadru organizatoric mai propice participării oamenilor muncii la conducerea statului. Se cunoaște că atât în Constituție cât și în celelalte legi adoptate în ultimii ani se exprimă și se garantează îndeplinirea principiului de bază al democrației socialiste — participarea întregului popor la luarea deciziilor care privesc prezentul și viitorul țării. Partidul asigură ca cele mai importante legi să fie supuse dezbaterii maselor populare, ca întregul popor să fie consultat asupra problemelor de bază ale politicii interne și externe a României; el cere în același timp tuturor orga-

nelor de partid și de stat să se consfătuiască permanent cu oamenii muncii, să prezinte dări de seamă și să informeze masele asupra întregii lor activități.

Introducerea principiului muncii și conducerii colective în toate domeniile de activitate constituie, de asemenea, o manifestare esențială a democrației noastre. O importanță deosebită are în acest sens activitatea comitetelor de direcție și de administrație — organe colective de conducere a întreprinderilor. Constituite din cei mai buni specialiști, delegații sindicater și din reprezentanți aleși direct de oamenii muncii, aceste organisme asigură, odată cu conducerea competentă a activității întreprinderilor, o formă democratică de participare a celor ce muncesc — în calitate de proprietari și producători — la conducerea economică. Are, de asemenea, o mare importanță instituționalizarea adunărilor generale ale oamenilor muncii, ca formă superioară de participare a celor ce muncesc la activitatea de conducere a întreprinderilor.

Experiența de până acum demonstrează că măsurile luate pentru perfecționarea democrației economice corespund pe deplin stadiului actual al dezvoltării a societății noastre socialiste. Este necesar ca organele și organizațiile de partid, ministerele și celelalte organe centrale să acorde toată atenția activității organismelor de conducere colectivă a întreprinderilor, participării tot mai active a oamenilor muncii la activitatea de conducere a economiei. Trebuie să fie tuturor limpede că tot ce se făurește în țara noastră aparține întregului popor, deci și fiecărui cetățean în parte — și că atare fiecare are datoria și interesul de a participa activ la dezvoltarea proprietății noastre socialiste.

Perfecționarea continuă a democrației socialiste, participarea tot mai largă a poporului la elaborarea și înfăptuirea politicii noastre interne și externe constituie o parte înescutabilă a procesului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate, de creare a condițiilor pentru victoria comunismului.

Stimați tovarăși,

În întreaga lor activitate, partidul și guvernul au pornit și pornesc de la premisa că între politica internă și cea internațională există o unitate dialectică. Noi considerăm că succesele obținute în făurirea socialismului în România, ridicarea bunăstării poporului nostru constituie un aport de preț la cauza socialismului și păcii, a colaborării și prieteniei între popoare. Pornim totodată de la faptul că dezvoltarea internă este posibilă — mai cu seamă în condițiile actuale ale revoluției tehnico-științifice — fără o largă colaborare cu țările socialiste, precum și cu celelalte state ale lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Bazăta pe aceste considerente România a dezvoltat și dezvoltă larg colaborarea cu toate țările socialiste. Așa cum am mai arătat și cu alte prilejuri, partidul și poporul nostru au prețuit și prețuiesc în mod deosebit prietenia și colaborarea cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, cu popoarele Uniunii Sovietice. (Aplauze prelungite). România își aduce contribuția activă la extinderea colaborării și cooperării economice în cadrul C.A.E.R. — din care face parte

— la intensificarea schimburilor economice cu toate țările socialiste; ea dezvoltă relațiile de colaborare, pe plan militar, cu țările care fac parte din Tratatul de la Varșovia, al cărui membru este, largă colaborare cu armatele tuturor țărilor socialiste, fiind gata oricând să-și aducă contribuția la salvagardarea intereselor socialismului și păcii, împotriva oricărui atac imperialist.

Este știut că între țările socialiste există azi divergențe și deosebiri de păreri; noi considerăm că nu trebuie să se facă nimic pentru adăncirea lor și că, dimpotrivă, trebuie acționat cu răbdare și perseverență pentru depășirea acestora. Restabilirea încrederii și colaborării dintre țările socialiste — pe baza principiilor marxist-leniniste și ale inter-naționalismului socialist, egalității în drepturi, respectului reciproc, suveranității și independenței naționale, înălțării tovarășești — constituie o necesitate imperioasă pentru triumful progresului în lume; aceasta corespunde intereselor tuturor popoarelor din țările socialiste, precum și cauzelor generale a socialismului și păcii. (Vii aplauze). Partidul nostru va face tot ce depinde de el pentru a contribui la întărirea unității țărilor socialiste, a prieteniei și colaborării dintre ele.

În același timp, acționând în spiritul principiilor coexistenței pașnice, țara noastră dezvoltă relații de colaborare cu toate țările. În condițiile uriașului progres științific și tehnic contemporan, cînd dezvoltarea economico-socială a tuturor națiunilor constituie un factor principal al întăririi păcii în lume, intensificarea colaborării dintre state este o cerință fundamentală a progresului.

Nu doresc să fac o expunere asupra situației internaționale. Mă voi referi pe scurt doar la câteva probleme. Peste două luni vom sărbători 25 de ani de la victoria asupra Germaniei fasciste, iar în toamna acestui an se va aniversa împlinirea a tot atîția ani de la înființarea Organizației Națiunilor Unite. Deși a trecut un sfert de veac de la terminarea războiului mondial, în lume mai persistă încă numeroase probleme nerezolvate. În Europa, de unde au pornit atât primul cât și cel de-al doilea război mondial, pacea nu a fost încă reglementată. În diferite părți ale lumii, războiul provoacă încă mari suferințe unor popoare; cursa înarmărilor a luat proporții uriașe, cheltuielile pentru înarmare depășind peste 200 miliarde dolari, ceea ce apasă greu asupra nivelului de trai al popoarelor. Armamentul nuclear, acumulat în cantități ce pot distruge de câteva ori omenirea, armamentul chimic și bacteriologic, precum și armamentul așa-zis clasic, constituie o amenințare permanentă la adresa vieții popoarelor, a însăși civilizației pe planeta noastră.

Este timpul ca toate popoarele, toate guvernele, toți oamenii politici să gîndească cu cea mai mare răspundere la pericolul care amenință planeta noastră și să acționeze în modurile cele mai hotărîte pentru a se pune capăt înarmărilor și în primul rînd pentru distrugerea armamentului nuclear, chimic și bacteriologic. Trebuie înțeles că în condițiile tehnicii militare de azi nu există nici un mijloc de apărare cu adevărat eficace — nici chiar un sistem de rachetă anti-rachetă — care să poată salva omenirea de la distrugerile cauzate de un război atomic. Pînă nu este

prea târziu, popoarele trebuie să-și ridice glasul pentru a impune realizarea dezarmării, și în primul rînd a dezarmării nucleare. (Aplauze puternice). Există în lume forțe uriașe care, unindu-și eforturile, pot zadărnici politica de război a imperialismului, pot asigura pacea în lume. (Vii aplauze).

România consideră că lucrările Comitetului pentru dezarmare de la Geneva trebuie să fie orientate mai mult spre rezolvarea problemelor concrete ale dezarmării. Apreciim necesar ca la aceste lucrări să poată participa reprezentanții tuturor țărilor interesate, ca toate popoarele să-și poată exprima acolo punctul lor de vedere, contribuind la realizarea unor măsuri practice pe calea dezarmării.

O problemă deosebit de importantă pentru pacea în Europa și în întreaga lume o constituie înfăptuirea securității europene. Considerăm că sînt create premise pentru a se trece de la faza discuțiilor la pregătirea unei conferințe a statelor de pe continentul nostru. Așa cum am mai spus, țara noastră consideră că pregătirea conferinței nu trebuie să se facă de la bloc la bloc, sau de către un grup restrîns de state, ci cu participarea reprezentanților tuturor țărilor europene interesate. Numai astfel conferința va putea fi pregătită temeinic, corespunzător intereselor popoarelor de pe întregul nostru continent. (Vii aplauze).

În ce privește războiul din Vietnam și încordarea din Orientul Mijlociu, este cunoscut punctul de vedere al țării noastre. Poporul român se pronunță pentru încetarea neîntîrziată a războiului din Vietnam, pentru retragerea trupelor Statelor Unite ale Americii din Vietnamul de Sud, pentru curmarea oricărui amestec în treburile interne ale poporului vietnamez. Așa cum am mai spus nu o dată, ne îngrijorează în mod deosebit intensificarea acțiunilor militare din Orientul Mijlociu. Am dezaprobat și dezaprobam bombardarea întreprinderilor civile și a populației de către Israel. Trebuie să se înțeleagă că intensificarea acțiunilor militare și a represaliilor, din orice parte ar veni acestea, nu contribuie la soluționarea conflictului, ci, dimpotrivă, îl agravează. Ne exprimăm speranța că pînă la urmă rațiunea va învinge, că vor înceta acțiunile militare în această zonă a lumii, trecîndu-se la măsuri concrete pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 pentru restabilirea păcii (Vii aplauze).

Partidul și guvernul țării noastre apreciază că în condițiile complicate ale situației internaționale actuale, fiecare stat, fiecare popor — mare sau mic — trebuie să-și aducă contribuția la cauza păcii și prieteniei între popoare. Este necesar ca în rezolvarea problemelor litigioase, în dezvoltarea relațiilor dintre state să se poarte de la

principiile care se impun tot mai mult ca singurele valabile în viața internațională contemporană: respectul independenței și suveranității naționale, egalitatea în drepturi, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc, respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur destinele sale așa cum dorește. România, conștientă de răspunderile sale naționale și internaționale, este hotărâtă să militeze pentru afirmarea acestor principii în relațiile dintre toate statele, fără nici o știrbire, să-și aducă și în viitor contribuția activă la dezvoltarea colaborării între popoare, la instaurarea păcii în lume. (Aplauze puternice).

Stimați tovarăși,

Sărbătorind astăzi împlinirea a 25 de ani de la instaurarea guvernului Dr. Petru Groza, trecem în revistă un drum luminos de muncă, de lupte și de victorii. Poporul nostru privește cu profundă satisfacție tot ceea ce a făcut în acest sfert de secol, cu miile și cu mîntea sa, prin eforturile sale neobosite: edificarea unei societăți noi, a unei lumi și vieți noi. Toate acestea constituie o strălucită dovadă a minunatei sale capacități de creație, a atășamentului său față de cauza socialismului, a încrederii lui neștirbite în politica marxist-leninistă a Partidului Comunist Român. (Aplauze puternice).

La sărbătorirea acestui important eveniment din istoria națiunii noastre, cel mai înalt omagiu pe care-l putem aduce partidului, poporului român, liber și independent, este angajamentul de a munci și lupta cu și mai mult elan pentru înflorirea patriei, pentru bunăstarea și fericirea celor ce muncesc, pentru făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate pe pămîntul României. (Aplauze puternice, prelungite). O îndatorire de onoare pe care partidul și poporul nostru și-o îndeplinesc cu cinste este intensificarea eforturilor pentru triumful prieteniei între țările socialiste, pentru unitatea mișcării comuniste și muncitorești internaționale, pentru victoria cauzei socialismului și păcii în lume. (Vii și puternice aplauze).

Trăiască Partidul Comunist Român — conducătorul în cercat al poporului pe drumul socialismului și comunismului! (Aplauze puternice; se scandează „P.C.R.-P.C.R., Ceaușescu-Ceaușescu”).

Trăiască minunatul nostru popor, trăiască sumpca noastră patrie — România socialistă! (Aplauze puternice, urale; se scandează „R.S.R.”).

Să se întărească unitatea țărilor socialiste, a partidelor comuniste și muncitorești, a întregii mișcări antilmperialiste! (Aplauze puternice, prelungite).

Trăiască pacea și prietenia între popoare! (Aplauze puternice, urale și ovatii. În picior, întreaga asistență aclamă îndelung, pentru partid, pentru Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru patria noastră socialistă).

ADUNAREA FESTIVĂ

(Urmare din pag. 1)

al partidului este ascultată cu profund interes de cei prezenți în sală, de cei peste o sută de mii de cetățeni aflați în piață, de milioane de cetățeni din întreaga țară. Întreaga națiune aduce astfel un vibrant omagiu luptelor revoluționare din anii 1944—1945. În repetate rânduri cei prezenți în sală și în Piața Palatului au subliniat cu puternice aplauze și ovatii expunerea secretarului general al Partidului Comunist Român, Ultimele urări „Trăiască Partidul Comunist Român — conducătorul în cercat al poporului pe drumul socialismului și comunismului”. „Trăiască sumpca noastră patrie România socialistă”. „Să se întărească unitatea țărilor socialiste, a partidelor comuniste și muncitorești, a întregii mișcări antilmperialiste”. „Trăiască pacea și prietenia între popoare”, cu care tovarășul Nicolae Ceaușescu își încheia cuvîntarea sînt întîrîte de puternice și îndelungi aplauze, urale și ovatii.

Această uriașă demonstrație care unește aici în Piața Palatului atenția întregii țări, este o replică triumfală peste cele două decenii și jumătate care au trecut de la marile acțiuni ce au culminat cu instaurarea guvernului democrat-revoluționar în martie 1945. Din inimile cetățenilor aflați în marea piață, se înalță fierbinte dragostea și spre acela care este forța motrice a tuturor luptelor noastre — Partidul Comunist Român. El este acela care, îndeplinindu-și marea lor istoric, călăuzit de învățătură marxist-leninistă, a aplicat creator legărilor generale ale dezvoltării societății la condițiile concrete ale României, s-a identificat pe de-a-ntregul cu interesele și năzuințele poporului, dîndu-le glas și săpînd în granit calea înfăptuirii lor.

Oviațiile clocotitoare, minuite în sir, preamăresc nu numai un act istoric deschizător de dru-

muri, dar mai ales înfăptuirea care au adevărit și adevărat de zi mare rol al comunistilor, al partidului lor.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat ies apoi în balconul Palatului Republicii pentru a răspunde aclamațiilor multitudini din piață, calde manifestări de dragoste, de devotament netăgănit față de partid și guvern. Ovații și urale puternice se răsună în ecouri ce răzbat din nou înima Capitalei. Cu flori roșii, deasupra multimei se zăresc pancarte pe care se află înscrise lozinci, scumpe fiecare dintre noi: „Trăiască Partidul Comunist Român”, „Ceaușescu-P.C.R.”, „Sub steagul marxism-leninismului îndeplinim misiunea noastră de conducere a societății socialiste multilaterale dezvoltate”. Se scandează îndelung „Ceaușescu-P.C.R.”, „Comitet Central iubit, împerejură-ți lacem zid”, „Feriurea tuturor — felul comunistilor”.

Conducătorii de partid și de stat răspund prin semne prietenești aclamațiilor entuziaste ale multimei.

Adresîndu-se celor de față, tovarășul N I C O L A E C E A U Ș E S C U a spus: „Dragi tovarăși, cetățeni ai Capitalei, doresc să vă mulțumesc, în numele Comitetului nostru Central, că ați luat parte la această mare sărbătoare a victoriei de acum 25 de ani. Așa cum ați răspuns la chemarea partidului în lunile din toamnă, la 1944 și iarna lui 1945, așa cum ați știut, chiar în această piață, să înfrunțați gloanțele și să obțineți victoria, tot așa sintem siguri, că sub conducerea partidului comunist vom face să triumfe comunismul în România, vom asigura o viață demnă, fericită pentru întregul nostru popor, fără deosebire de naționalitate, în jurul Partidului Comunist Român, sint o dovadă a hotărîrii sale de a

înăfptui neabătut politica internă și externă, politică care corespunde pe deplin năzuințelor națiunii noastre socialiste, cauzei socialismului și păcii în lume.

Doresc încă o dată să vă exprim cele mai vii mulțumiri și să vă urez, în numele Comitetului de partid și de stat, dumneavoastră, tuturor cetățenilor Capitalei, tuturor cetățenilor patriei noastre, noi și noi succese în munca pentru edificarea socialismului în România. Vă doresc multă sănătate, multă fericire.

Uriașă masă de oameni aclamă pe secretarul general al partidului, vsta piață și străzile care converg spre ea, devenind o mare cară freacăută. Se ovăționează minute în sir pentru partid, pentru conducere, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru care poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înăfptui sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se reîntorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multimei. Din culoarul viu de oameni, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru care poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înăfptui sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se reîntorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multimei. Din culoarul viu de oameni, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru care poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înăfptui sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se reîntorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multimei. Din culoarul viu de oameni, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru care poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înăfptui sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se reîntorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multimei. Din culoarul viu de oameni, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru care poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înăfptui sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se reîntorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multimei. Din culoarul viu de oameni, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru care poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înăfptui sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se reîntorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multimei. Din culoarul viu de oameni, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru care poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înăfptui sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se reîntorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multimei. Din culoarul viu de oameni, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru care poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înăfptui sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se reîntorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multimei. Din culoarul viu de oameni, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru care poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înăfptui sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se reîntorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multimei. Din culoarul viu de oameni, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru care poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înăfptui sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se reîntorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multimei. Din culoarul viu de oameni, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru care poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înăfptui sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se reîntorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multimei. Din culoarul viu de oameni, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru care poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înăfptui sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se reîntorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multimei. Din culoarul viu de oameni, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru care poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înăfptui sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se reîntorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multimei. Din culoarul viu de oameni, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru care poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înăfptui sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se reîntorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multimei. Din culoarul viu de oameni, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru care poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înăfptui sarcinile trasate de Congresul al X-lea

Declarația Comitetului Central al Frontului Patriotic din Laos în legătură cu o soluționare politică a problemei laotiene

HANOI 6 (Agerpres). — În cursul unei conferințe de presă organizate vineri la Hanoi, Phao Phim Phanchanh, membru al Comitetului Central al Frontului Patriotic din Laos și director al Biroului de informații al F.P.L. din capitala Republicii Democratice Vietnam, a prezentat o declarație în 5 puncte a Comitetului Central al Frontului Patriotic din Laos în legătură cu o soluționare politică a problemei laotiene.

1. În declarație se arată, printre altele: „Toate țările trebuie să respecte suveranitatea, neutralitatea, unitatea și integritatea teritorială a regatului Laos, potrivit dispozițiilor acordurilor de la Geneva din 1962. Statele Unite trebuie să pună capăt intervenției și agresiunii lor în Laos, să înceteze escaladarea războiului și bombardamentele împotriva teritoriului laotian, să-și retragă toți consilierii, întregul personal militar, armele și materialul de război, să renunțe la întreprinderea bazelor militare din Laos și să înceteze să folosească teritoriul Laosului pentru intervenții și agresiuni împotriva altor țări.

2. În conformitate cu acordurile de la Geneva din 1962, Regatul Laosului se va abține de la participarea la alianțe militare cu alte țări și nu va autoriza nici unei țări străine să-și instaleze baze militare sau să introducă trupe și personal militar pe teritoriul său. El va aplica o politică externă de pace și neutralitate, va stabili relații cu celelalte țări pe baza principiilor coexistenței pașnice și va accepta ajutoare necondiționate de condiții politice de la toate țările. Laosul va respecta independența, suveranitatea, unitatea și integritatea teritorială a Vietnamului. Laosul va respecta, de asemenea, independența, suveranitatea, neutralitatea și integritatea teritorială a Republicii Democratice din Cambodgia, în cadrul frontierelor sale actuale.

3. Se prevede respectarea totală a organizării de alegere generale libere și democratice, pentru crearea unei Adunări Naționale, formarea unui guvern democratic de uniune națională, reprezentant adevărat al poporului și a diferitelor grupuri.

Exponat românesc distins

cu medalie de aur la Tîrgul de la Leipzig

BERLIN 6. — Corespondentul Agerpres, St. Deju, transmite: La Tîrgul Internațional de la Leipzig au fost acordate vineri medalii de aur celor mai bune exponate. Cu acest prilej, prevenitorul de erupție, prezentat pentru prima oară de România la un tîrg internațional, a fost distins cu medalia de aur.

La Leipzig a fost semnată o convenție care prevede ca România să livreze R.D. Germaniei, în perioada 1970—1975, 3.000 de diferite tipuri de vagoane de cale ferată.

SESIUNEA COMISIEI O. N. U. PENTRU DEZVOLTAREA SOCIALĂ

Cuvîntarea delegatului român

GENEVA 6 — (Agerpres). Participanții la cea de-a 21-a sesiune a Comisiei Națiunilor Unite pentru Dezvoltarea Socială au început dezbaterile temei: „Aspectele sociale ale nutriției”. Luînd cuvîntul, delegatul român, Ovidiu Bădină, vicepreședinte al comisiei, a insistat asupra necesității de a se înlătura obstacolele de ordin social din calea ameliorării condițiilor de hrană. În acest context, a spus vorbitorul, o mare importanță trebuie acordată soluțiilor naționale. În ce privește proprietatea asupra mijloacelor de producție, reforma agrară, cooperativizarea agriculturii și cooperarea în general, introducerea și dezvoltarea științei și tehnicii etc. Problemele alimentare, a adăugat delegatul român, trebuie să-și găsească un loc determinat în cadrul politicilor naționale, în contextul relațiilor lor cu celelalte domenii ale vieții sociale. În elaborarea politicilor naționale în acest domeniu

nu un rol important îl pot juca O.N.U. și instituțiile sale specializate, după cum cooperarea internațională, bilaterală și multilaterală, în cadrul O.N.U. sau pe alte căi, poate stimula îmbunătățirea alimentației în țările aflate în curs de dezvoltare, în condiții conforme principiilor egalității în drepturi între națiuni și ale avantajelor reciproce.

Sărbătorirea împlinirii a o sută de ani de la înființarea societăților culturale românești din Viena

VIENA 6 — Corespondentul Agerpres, P. Stănescu, transmite: În prezența unui numeros public, în capitala Austriei a avut loc joi seara festivitatea împlinirii a o sută de ani de la înființarea societăților culturale românești din Viena și inaugurarea noului sediu al grupului de cetățeni austrieci de origine română. Au luat cuvîntul ing. Virgil Similache, președintele grupului, conducător al Bisericii ortodoxe române din Viena, precum și Ion Dodu Bălan, vicepreședinte al comitetului de Stat pentru Cultură și Artă din România. Au fost prezenți Wilfried Platzer, secretar general în ministerul de externe al Austriei, Bruno Marek, primarul Vienei, înalți funcționari de stat, reprezentanți ai vieții culturale și ai

Proiect de rezoluție britanic prezentat Consiliului de Securitate în problema Rhodesiei

NEW YORK 6 (Agerpres). — Consiliul de Securitate al O.N.U. s-a reunit vineri, la cererea Marii Britanii, pentru a examina măsurile ce se impun în urma proclamării „republicii” de către Reputatul britanic, lordul Caradon, a făcut apel ca nici o țară să nu recunoască actul unilateral al raștilor de la Salisbury, nu numai acum, dar nici în viitor”. Prin proclamarea așa zisei „republici”, regimul minoritar al lui Ian Smith, a spus ambasadorul britanic, dorește

„mult mai mult decît o recunoaștere”. „De fapt el crede că dacă va obține recunoașterea va fi în stare să obțină și celelalte scopuri ale sale”. Lordul Caradon a introdus cu același prilej un proiect de rezoluție prin care cere Consiliului de Securitate să condamne „actele ilegale ale regimului rasist minoritar” și să hotărască „ca toate statele membre ale O.N.U. să se abțină de la recunoașterea regimului ilegal sau de la acordarea oricărui fel de asistență acestuia”. Proiectul de rezoluție britanic cere, de asemenea, Consiliului de Securitate să ia poziție împotriva „constituției” rasiste învătate recent în vigoare și în baza căreia în Rhodesia vor avea loc „alegeri” luna viitoare. Delegații țărilor africane s-au opus cererii lui Caradon ca Consiliul să ia în dezbateră imediat proiectul de rezoluție propus spre examinare, rotund fiind că trebuie să se aștepte sosirea și a celor trei reprezentanți ai Organizației Unității Africane (O.U.A.), respectiv a ministrilor de externe al Algeriei, Senegalului și Zambiei. Președintele Consiliului de Securitate pe luna în curs, Joaquín Vallejo Arbelaez (Columbia) a amînat ședința pentru marți la ora 20,00 G.M.T.

COPENHAGA 6 (Agerpres). — După Norvegia, Danemarca este a doua țară scandinavă care a hotărît ruperea relațiilor consulare cu Rhodesia în urma proclamării republicii de către această țară. Ministrul de externe danez, Poul Hartling, a anunțat oficial joi seara că guvernul său a hotărît închiderea micului oficiu consular pe care-l avea în Rhodesia.

Dezvoltarea relațiilor economice iugoslavo-vestgermane

BELGRAD 6 (Agerpres). — La Belgrad a fost dat publicității comunicatul cu privire la vizita în Iugoslavia a ministrului economiei al R.F.G., Karl Schiller, în care se arată că, în cursul convorbirilor purtate cu Toma Granfil, membru al Vecei Executiv Federale a R.S.F. Iugoslavia, au fost discutate probleme ale dezvoltării relațiilor economice dintre cele două țări. Constituie Comitetului mixt interguvernamental pentru colaborare economică, industrială și tehnică între R.S.F. Iugoslavia și R. F. a Germaniei, se arată în comunicat, are o mare însemnătate pentru dezvoltare și adîncirea cooperării dintre cele două țări. În cursul convorbirilor au fost abordate în

Președintele Republicii Arabe Unite a primit pe ministrul român al comerțului exterior

CAIRO 6 — Corespondentul Agerpres, C. Oprică, transmite: Președintele R.A.U., Gamal Abdel Nasser, a primit joi după-amiază pe ministrul român al comerțului exterior, Cornel Burtică, șeful delegației române la lucrările reuniunii Comisiei mixte guvernamentale a Republicii Socialiste România și Republicii Arabe Unite. În cursul întrevierii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, de sinceritate, au fost discutate o serie de probleme de interes comun, printre care relațiile bilaterale și perspectivele de dezvoltare a acestora. Au asistat din partea română, Titus Sini, ambasadorul României la Cairo, iar din cea egipteană, Hassan Abbas Zaki,

ministrul economiei și comerțului exterior.

În cursul zilei de joi, ministrul român al comerțului exterior a conferit, de asemenea, cu Aziz Sidky ministrul industriei și resurselor miniere, cu Sayed Marei, ministrul agriculturii și al reformelor agrare, și cu Ali Zein Saleh, ministrul transporturilor. Ministrul român a avut cu oficialitățile egiptene un schimb amical de vederi asupra cooperării economice și tehnice dintre cele două țări în diferite domenii. Ministrul român a avut, totodată, o întreviere cu Labib Shukeir, președintele Adunării Naționale a R.A.U.

CAIRO 6. — Corespondentul Agerpres, C. Oprică, transmite: Între 2 și 5 martie a avut loc, la Cairo, reuniunea Comisiei mixte guvernamentale a Republicii Socialiste România și a Republicii Arabe Unite. Cu acest prilej, părțile au examinat, într-un spirit de cordialitate și înțelegere reciprocă, desfășurarea schimburilor comerciale și a relațiilor economice dintre cele două țări și au convenit asupra măsurilor necesare în vederea sporirii și în viitor a acestora. Ca rezultat al convorbirilor, au fost semnate Acordul comercial și de plăți pe o nouă perioadă de cinci ani și

Protocolul schimburilor de mărfuri pe perioada 1970—1971. Conform protocolului semnat, volumul schimburilor comerciale dintre Republica Socialistă România și Republica Arabă Unită se va cifra la aproximativ 27 milioane lire sterline, ceea ce reprezintă o creștere de peste 10 la sută la export și de 8 la sută la import în raport cu anul precedent.

În cursul reuniunii, care s-a desfășurat într-un spirit constructiv, delegațiile au examinat, totodată, probleme de cooperare economică între cele două țări, în scopul găsirii unor noi posibilități de cooperare reciproc avantajoasă. O atenție specială a fost acordată celor două obiective industriale în curs de realizare în R.A.U., fabrica de sodă de la Alexandria și complexul de fosfați de la Hamrawein — pentru care partea română furnizează echipamentul și utilajele necesare, părțile cîzînd de acord asupra măsurilor necesare în vederea accelerării lucrărilor de construcție. Au fost, de asemenea, examinate posibilitățile de realizare a unor proiecte industriale în cadrul Acordului de cooperare economică și tehnică existent între cele două țări. La încheierea lucrărilor a fost semnat Protocolul celei de-a șasea reuniuni a Comisiei mixte guvernamentale.

CUBA: Realizarea celui de-al patrulea milion de tone de zahăr

HAVANA 6 (Agerpres). — În Cuba a fost realizat cel de-al patrulea milion de tone de zahăr în numai 22 de zile de activitate intensă a 140 de fabrici. Datorită îmbunătățirii procesului de fabricație și a aplicării unor noi metode în cadrul „Zafrei care 10.000.000 de tone” în prezent din materia primă, trestia de zahăr, se extrage mai mult zahăr, ajungîndu-se la peste 12 la sută.

Problema aderărilor pe agenda reuniunii Consiliului Ministerial al Pieței comune

BRUXELLES 6 (Agerpres). — Începînd de vineri, în capitala belgiană se desfășoară un nou Consiliu Ministerial al Pieței comune. Pe ordinea de zi a reuniunii figurează pregătirea tratativelor de aderare a țărilor candidate, viitoarelor atribuții ale Parlamentului european și elaborarea definitivă a noului regulament de finanțare a C.E.E.

Observatorii politici apreciază că între ministrii de externe ai „celor șase” vor apare numeroase divergențe în legătură cu stabilirea unei poziții comune în viitoarele negocieri privind lărgirea comunității. Divergențele, se menționează în cercurile din Bruxelles, privește mai ales perioada de tranziție ce ar putea fi acordată țărilor candidate (Anglia, Irlanda, Norvegia și Danemarca). Între „cel șase”, există puncte de vedere diferite referitor la natura și durata perioadei de tranziție, precum și cu implicațiile pe care le va avea lărgirea C.E.E., asupra instituțiilor comunitare. Potrivit Franței și comisiei C.E.E., perioada de tranziție nu ar trebui să fie decît un „răgaz de adaptare” care să permită acomodarea țărilor

candidate la regimul comunitar în opinia celorlalte state membre, perioada de tranziție nu ar avea decît „în principiu” un rol de adaptare, în anumite cazuri putîndu-se acorda derogări.

Încheierea lucrărilor sesiunii Adunării de Stat a R.P. Ungare

BUDAPESTA 6. — Corespondentul Agerpres, Al. Pintea, transmite: Vineri, la Budapesta au luat sfîrșit lucrările primei sesiuni din acest an a Adunării de Stat a Republicii Populare Ungare. Sesiunea a dezbătut și aprobat raportul

de activitate al Guvernului revoluționar muncitoresc-tărănesc ungar, prezentat de Jenő Fock, președintele guvernului, precum și dările de seamă ale procurorului general și președintelui Tribunalului Suprem al republicii.

ideilor care au stat la baza acestor inițiative.

Dar chiar și în cadrul Comitetului de la Geneva se poate crea un cadru mai adecvat dezbaterii problemelor aflate în sarcina sa prin participarea la dezbateri a tuturor statelor care doresc să-și exprime poziția în legătură cu problemele dezarmării. De asemenea, trebuie manifestată o preocupare deosebită pentru crearea condițiilor necesare participării tuturor puterilor nucleare la tratativele de dezarmare.

După cum se vede, România vine în fața Comitetului de la Geneva cu un ansamblu de propuneri, rod al studiilor multilaterale, a actualiei situații internaționale, a posibilităților ce există în domeniul dezarmării, a necesităților vitale ale omenirii. Diferite zăre și agenții de presă internaționale subliniază atât semnificația cit și oportunitatea acestei inițiative a țării noastre. Comentatorul lui „Journal de Genève”, apreciază că „cele opt propuneri ale guvernului român sînt de natură să faciliteze progresul în domeniul dezarmării”. În „Gazette de Lausanne” scrie că „transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii ar contribui în mod esențial la realizarea securității europene”. În sfîrșit, „Tribune de Lausanne” publică propunerea guvernului român pe prima pagină.

Propunerile prezentate Comitetului dezarmării întrunesc adevărată unanimă a opiniei publice din țara noastră, profund atașată ideii că nu trebuie preocupat nici un efort, că trebuie făcut totul, pentru asigurarea unui climat favorabil păcii și progresului în lumea întreagă.

NICOLAE LUPU

SĂ SE ACȚIONEAZE CU HOTĂRIRE PE CALEA DEZARMĂRII GENERALE!

Se poate spune că problema dezarmării, deși este una din cele mai vechi teme nerezoalate ale vieții internaționale, revine cu o putere neobișnuită în centrul actualității, tocmai datorită proporțiilor agravante ale cursei înarmărilor și, totodată, creșterii conștiinței opiniei publice că acum este necesar să se acționeze cu hotărîre și energie pentru soluționarea ei.

Se chelesc sute de miliarde de dolari în producerea de arme tot mai distrugătoare; diferite colțuri ale pămîntului au devenit depozitare ale unor arsenale care pot distruge de mai multe ori orice urmă de viață pe glob; resurse inestimabile sînt risipite în momentul cînd o lume în plină dezvoltare are nevoie de tot ceea ce poate imagina și produce fiecare fărîmă de energie umană. Se pune cu acuitate problema ca, pornind de la analiza lucidă a situației create de cursa înarmărilor, măsuri care răspundere consecințele faptului că armele distrugătoare produse ar putea într-o zi să-și afle utilizarea, să se respingă în principiu și în practică teoriile și politicile ce învâluie cursa înarmărilor în faldurile strîlălite ale așa-zisei „securități înarmate”. Este necesară transformarea în activități practice a adevărului general ce-și găsește o largă recunoaștere și în epoca coaselor nucleare și în mijloacele de transport balistice, singura armă capabilă să asigure pacea și respectarea normelor relațiilor interstatuale, nu este nici puterea de explozie nici raza și modul de acțiune a rachetelor, ci dezarmarea generală și, în primul rînd, cea nucleară. Este timpul, a spus to-

varășul Nicolae Ceaușescu, „ca toate popoarele, toate guvernele, toți oamenii politici să gîndească cu cea mai mare urgență la pericolul care amenință planeta noastră și să acționeze în modul cel mai hotărît pentru a se pune capăt înarmărilor, în primul rînd, pentru distrugerea armamentului nuclear, chimic și bacteriologic.

Pînă nu este prea tîrziu, popoarele trebuie să-și ridice glasul pentru a impune realizarea dezarmării, și în primul rînd a dezarmării nucleare. Există în lume forțe uriașe care, unindu-și eforturile, pot zădărnici politica de război a imperialismului, pot impune pacea.”

„Consecvență acestor decizii, în trecut ca și în prezent, țara noastră, alături de alte state iubitoare de pace, și-a adus și își aduce contribuția la găsirea căilor adecvate, la promovarea unor măsuri concrete de dezarmare. Această atitudine este în mod amplu ilustrată de propunerile românești prezentate la 5 martie în Comitetul pentru dezarmare de la Geneva.

România pornește de la considerentul că dezarmarea generală constituie calea rațională care corespunde în cea mai mare măsură soluționării complexului de probleme generate

de cursa înarmărilor. În cadrul unui asemenea program dezarmarea țărilor trebuie să se facă de o prioritate absolută, de cea mai mare urgență fiind interzicerea folosirii armelor nucleare, încetarea experiențelor subterane cu astfel de arme, crearea de zone denuclearizate însoțite de garanții adecvate, oprirea producției, reducerea și în cele din urmă lichidarea stocurilor de arme nucleare și a mijloacelor de transportare a lor la tîntă. Dacă nu există nici un motiv pentru tergiversarea negocierilor pe această temă, în aceeași măsură nu există nici o piedică să se acționeze de urgență în direcția unor pași concreți cum ar fi: înghetarea de către toate statele, la o dată cit mai apropiată a volumului bugetelor lor militare și în continuare reducerea lor treptată. Întrucît între lupta pentru dezarmare și lupta pentru abolirea forței există o legătură strînsă, este necesară. În cadrul acestor măsuri, asumarea, printr-un document internațional, a unor angajamente ferme de nerecurgere, în relațiile interstatuale, la forță sau la amenințarea cu folosirea forței, de neamsec sub nici o formă și în nici o împrejurare în treburile interne ale altor state. În acest document și-ar găsi rezolvarea co-

respunzătoare și problema garanțiilor de securitate ce trebuie acordate țărilor neposezoare de arme nucleare. În sfîrșit, evoluția vieții internaționale reliefează faptul că numai acționînd astfel, concret, pentru respectarea principiilor independenței și suveranității naționale, egalității, neamestecului în afacerile interne, se creează condiții statoniciu unei păci trînice.

O mare importanță pentru desfășurarea tratativelor de dezarmare ar avea o lichidare a bazelor militare de pe teritorii străine, retragerea trupelor de pe teritorii altor state în limitele frontierelor naționale, înfăptuirea unor măsuri care să ducă la lichidarea blocurilor militare. Pentru a preveni înrăutățirea situației existente și a crea condiții mai complexe, se propune renunțarea la efectuarea de manevre militare pe teritoriul sau la granițele altor state, interzicerea creării de noi baze militare și a amplasării de noi arme nucleare pe teritoriul altor state.

Un alt element de seamă în acțiunea de consolidare a relațiilor de încredere între state, l-ar oferi înfăptuirea de zone denuclearizate în diferite părți ale lumii, inclusiv în regiunea Balcanilor, îmbinată

cu angajamentul ferm al statelor nucleare de a nu folosi armele nucleare împotriva țărilor participante. Este limpede în acest context cit de actuale sînt conștientizările propuneri ale țării noastre de transformare a Balcanilor într-o zonă de bună vecinătate, liberă de arme nucleare, ca o contribuție de seamă la realizarea securității pe continentul european. O importantă temă de negociere care se impune atenției Comitetului dezarmării este aceea a oprii înarmării convenționale, reducerea armamentelor clasice și a forțelor armate.

Încă în urmă cu un an țara noastră a înălțat ideea organizării unui Deceniu al dezarmării, care să fie caracterizat prin ample acțiuni politico-diplomatice în vederea promovării altă a unor măsuri generale de dezarmare cit și a unor măsuri particulare. Adunarea Generală a Națiunilor Unite, acționînd în acest spirit, a adoptat o rezoluție care proclamă perioada anilor 70 drept Deceniu dezarmării. În această direcție ar fi oportună convocarea unei conferințe non-diale de dezarmare la care să fie invitate toate statele lumii. Elaborarea cit mai amplă a unui program de acțiuni ale Deceniului dezarmării ar da o perspectivă concretă împlinirii

● **AMBASADORUL ROMÂNIEI ÎN AUSTRALIA**, Iosif Gheorghiu, a fost primit succesiv de guvernatorul și premierul statului New South Wales din Australia, Roden Cutler, și R. W. Askin. Oficialitățile statului au oferit în onoarea ambasadorului român o recepție, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială. Au participat numeroși membri ai guvernului și ai Parlamentului din statul New South Wales.

● **APROXIMATIV 320 DE PILOTI AMERICANI** capturați în Vietnam de nord au fost autorizați să corespundă cu familiile lor din Statele Unite, a anunțat Departamentul de Stat al Statelor Unite. Aplicînd politici unitare a guvernului R.D. Vietnam, serviciul poștal asigură legătura normală între piloții americani capturați și familiile lor din S.U.A., relevă agenția V.N.A.

● **PREȘEDINTELE R.S.F. IUGOSLAVIA**, Iosip Broz Tito, a primit pe ministrul de externe al Ciprului, Spyros Kyprianos, care se află într-o vizită oficială la Belgrad. Au fost de față secretarul de stat pentru afaceri externe, Mirko Tepavac, și șeful cabinetului președintelui R.S.F. Iugoslavia, Ioj Smole.

● **CU OCAZIA ZILEI DE 8 MARTIE** — Ziua Internațională a Femeii F.D.I.F. a adresat felicitări organizațiilor naționale de femei, urări de succese în lupta pentru realizarea deplinei egalități în drepturi, pentru apărarea independenței naționale, pentru democrație și pace.

● **IN SALOANELE DE ARTĂ MODERNĂ DIN LODZ** (R.P. Polonia) a avut loc vînzarea unor expozitii de grafică contemporană românească, care cuprînde 77 de lucrări, din cele expuse de artă oferite în dar Muzeului de artă contemporană din Lodz. La vînzare au fost prezenți reprezentanți ai organelor orașului și ai Uniunii Artiștilor Plastici, muzografi, critici de artă, precum și membri ai Ambasadei române la Varșovia.

● **LARRY O'BRIEN**, fostul colaborator al președintelui John Kennedy și Lyndon Johnson, a fost ales, în unanimitate, președinte național al Partidului democrat din Statele Unite, în locul senatorului lui Fred Harris, care și-a prezentat demisia luna trecută.

● **PREȘEDINTELE** Președintelui Consiliului Unional al Camerei de Comerț a U.R.S.S., Mihail Nesterov a primit vineri misiunea comercială americană din statul Delaware, condusă de Pierre Dupont, președintele firmei „Dupont Chemical Corporation”. Misiunea americană urmează să aibă o serie de convorbiri cu reprezentanți ai unor organizații de comerț exterior sovietice și al Comitetului de Stat pentru știință și tehnică.

● **ZIARUL „NEPSZABADSAG”**, într-un articol consacrat dezvoltării comerțului exterior al R. P. Ungare în cursul anului 1968, scoate în evidență faptul că la începutul anului a realizat zărilor externe ale țării a contribuit lărgirea cooperării directe în producție cu firme occidentale. Numărul acordurilor de cooperare încheiate în anul care a trecut cu firme străine este de aproape 70. Au fost create în străinătate o serie de noi întreprinderi mixte, cu participare de capital maghiar. În prezent, funcționează 29 asemenea întreprinderi mixte și sînt în curs tratative pentru înființarea altor 38.